

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNIKA

LETO IX.

ŠTEVILKA 71

JANUAR 1981

OBČINSKA KONFERENCA ZKS OBRAVNAVALA PROBLEMATIKO KOMUNALNEGA GOSPODARSTVA

Napori za izboljšanje komunalnega gospodarstva

Izhajajoč iz stališč občinske skupščine o komunalni problematiki in ocene izvršnega sveta o problematiki priprave planov 1981—1985 ter na predlog delovne skupine za pripravo gradiva za sejo konference OK ZKS so bila na 3. seji Občinske konference ZKS sprejeta naslednja stališča:

Glede na ugotovitve, da vrsta nerešenih komunalnih problemov izhaja iz nepravčasnosti in ne popolnega planiranja, posebno še na področju prostorskega planiranja, je potrebno pred nadaljnjo stanovanjsko ali industrijsko izgradnjo zagotoviti:

— pravočasno pridobivanje zemljišč za usmerjeno kompleksno gradnjo stanovanjskih, poslovnih in industrijskih objektov, ki bo zagotavljalo pridobitev zemljišča za povračilo dejanske koristi z lastnikom zemljišč (ne pa rente za družbena vlaganja),

— pravočasno pripravo teh zemljišč, kompleksno gradnjo stanovanj, predvidenih v planu SSS združenega dela v občini in usmerjanje poselitvene politike v skladu s sprejetimi dogovori;

— stanovanjska izgradnja se mora usmerjati v območja, ki so vsaj delno urejena, oziroma se smejo odpirati nova območja, s kompleksno usmerjeno gradnjo, kar je potrebno zagotoviti z doslednim izvajanjem že sprejetih ali v bodoče sprejetih urbanističnih aktov.

Vlaganja v gospodarstvo in družbeno dejavnost, stanovanjsko izgradnjo in v osebni standard morajo vključevati tudi potrebna vlaganja v komunalno infrastrukturo vsaj v takšni meri, da so pokrite z novimi vlaganji ustvarjene komunalne potrebe in se ne povečuje zatečeni deficit na tem področju. Planiranje, programiranje in izvajanje vlaganj v komunalno gospodarstvo mora temeljiti na jasnih strokovnih rešitvah in dogovorjenih virih financiranja.

Samoupravno organiziranost SKIS je potrebno organizirati tako, da bo vključevala vsa področja komunalne dejavnosti skladno z obstoječo in bodočo zakonodajo na tem področju ter zadovoljevala želje in potrebe občanov — uporabnikov teh storitev.

Ena izmed temeljnih usmeritev v razvoju komunalnega gospodarstva je uveljavljanje novih družbenoekonomskih odnosov, s čimer moramo doseči odpravljanje primanjkljaja primarnih in sekundarnih komunalnih naprav ter boljše komunalne storitve.

Ker je za delo samoupravnih interesnih skupnosti zelo pomembno tudi delo strokovnih služb in se o njihovem oblikovanju doslej v občini še nismo dokončno opredelili, je potrebno njihovo organizacijo opredeliti čimprej.

Podružbljanje dejavnosti komunalne delovne organizacije in njene preobrazbe mora sloneti na skupnih osnovah svobodne menjave dela tako, da bodo izvajalci komunalnih storitev skupno s SKIS nosilci in organizatorji vseh prizadevanj na komunalnem področju tako za enostavno kot za razširjeno reprodukcijo.

Ti odnosi naj bi za izvajanje komunalnih storitev sloneli na dogovorjenih osnovah svobodne menjave dela, ki veljajo za SIS materialne proizvodnje, za izvajanje investicijskih del pa na osnovi Samoupravnih sporazumov o uskladitvi planov.

V vseh zazidalnih območjih je potrebno izvesti pravočasne razlastitvene postopke, s tem da se pri tem prepreči prelivanje rente v zasebne roke (posredna družbena vlaganja) in omogoči zajemanje te rente za nadaljnja vlaganja v infrastrukturne objekte.

Cene komunalnih storitev, prispevki oz. nadomestila za financiranje komunalne dejavnosti, posebej pa še nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, morajo v večji meri odražati dejanski komunalni standard oziroma predvidene programe izgradnje komunalnih naprav.

Glede na nerešene probleme vodooskrbe in nesporno ugotovitev, da je potrebno zagotoviti v čimkrajšem času zadovoljivo oskrbo s pitno vodo, morajo biti aktivnosti podrejene temu cilju, hkrati pa voditi strokovne, tehnične in ekonomske priprave za perspektivno oskrbo. Za takojšnjo realizacijo kratkoročne sanacije bo potrebno zagotoviti več sredstev kot v primeru, da bi vodooskrbo reševali le na osnovi perspektivnih vodnih virov. Ko bodo znani tehnični in ekonomski elementi dolgoročne sanacije, bo potrebno za realizacijo vpeljati občinski samoprispevek, kar naj se upošteva pri planiranju krajevnih samoprispevkov.

Razprava na zadnji seji Občinske konference ZKS konec decembra je dokazala pravilnost odločitve komiteja, da postavi na dnevni red problematiko komunalnega gospodarstva. Seveda ne zaradi tega, ker bi bili prisotni nekateri osebni problemi, pač pa zato, ker gre ravno pri komunalnem gospodarstvu za probleme, ki zadevajo vse ljudi in občane.

Že prej je komite imenoval delovno skupino — to so bili strokovni delavci, ki delajo na tem področju, ki so pripravili osnovno gradivo za razpravo.

Na osnovi ugotovitev te delovne skupine ter na osnovi predlogov in sugestij, ki so jih v razpravi posredovali posamezni člani konference, so sklenili, da morajo o problematiki komunalnega gospodarstva temeljito razpravljati vse osnovne organizacije ZKS.

Pri tem pa se razprava ne sme zapreti samo v okvir Zveze komunistov ampak morajo v razpravi sodelovati vse družbenopolitične organizacije in samoupravni organi, saj komunalna problematika nikakor ni samo problematika zveze komunistov, ampak problem in predmet razprav v vseh družbenopolitičnih organizacijah.

Na konferenci so ugotavljali, da prihaja do problemov v komunalni skupnosti predvsem zaradi tega, ker šepa samouprava. V komunalni interesni skupnosti je mogoče posamezne probleme reševati samo tedaj, če bodo te probleme sposobni reševati samoupravni organi, predvsem pa izvršni odbor SKIS.

Zato bo posebna delovna skupina komiteja OK ZKS najhitreje pregledala, kakšno je stanje na področju delegatskih od-

V prihodnji številki bomo objavili »pogovor v uredništvu« o komunalni problematiki v naši občini v katerem so sodelovali: Alojz Sajovec, Franc Modrijan, Franc Okrajšek, Miro Brumat, Jože Umek in Stane Skubic.

nosov, pripravila ustrezne predloge ukrepov in jih posredovala v obravnavo oziroma sprejem skupščini SKIS, KS in OZD, da se čimprej sprejmejo nekatere kadrovske rešitve.

Da bi o vprašanih, ki v predloženem gradivu niso bila podrobneje obravnavana, zlasti, kako uresničujemo komunisti svoje naloge v Zavodu za načrtovanje, Komunalnem podjetju in drugi odgovorni komunisti na tem področju, da bi o teh vprašanih sprejeli popolnejšo oceno, bo komite OK ZKS sklical aktiv komunistov, ki delujejo na področju komunalnega gospodarstva. O ugotovitvah in zaključkih pa bo komite obvestil občinsko konferenco.

Menili so, da je razprava o komunalni problematiki še odprta in prav tako so sklepi OK ZKS o tej problematiki, sprejeti pred letom dni še vedno aktualni, zato jih je treba sprejeti kot sestavni del sklepov, ki jih je pripravila delovna skupina.

Bodimo pazljivi do stekline

Pri nas, v naši občini stekline resda ni, vendar to ne pomeni, da naj bomo manj pazljivi do vsega, kar nas poznavalci te kužne bolezni in ukrepov, kako se pred njo obvarovati, opozarjajo.

Vest o širjenju stekline in kontumacu (odredbi o zapiranju psov in mačk ter o pokončanju teh živali, če so potepuške, brez nadzora ali necepljenje) se je razširila in tudi pri nas je vse več lastnikov teh živali, ki se zavedajo resnosti in nevarnosti stekline. Na veterinarski postaji so nam povedali, da kljub temu, da pri nas ni stekline izvajajo preventivne ukrepe. Pričeli so s cepljenjem lovskih psov, opozarjajo pa, da morajo vsi lastniki osamiti pse in mačke. Vsi se moramo namreč zavedati, da boja proti steklini še ni konec in zato je potrebna vsa resnost vseh lastnikov, ki so dolžni pse in mačke spraviti v »hišni zapor«.

KRAJEVNA SKUPNOST VRHNIKA

Ureditev možna le s samoprispevkom

Nova skupščina Krajevne skupnosti Vrhnika je že imela dve seji, svet krajevne skupnosti pa štiri seje. Lahko so zadovoljni z udeležbo, saj člani obeh organov redno sprejemajo zaupane naloge in so na sejah skoraj vedno popolni.

Tudi predsednik skupščine Tomaž Grom in predsednik sveta Ivan Oblak tudi pohvalita prizadevanje vseh članov, saj so aktivno sodelovali pri pripravi planskih dokumentov in tudi pri usklajevanju z ostalimi plani za obdobje 1981—1985 in pri pripravi plana KS Vrhnika za letošnje leto.

Kako pa je z operativnim delom? Skupno s krajanji so asfaltirali: A in B cesto v delavskem naselju. Pripravljajo pa dokumentacijo in združujejo sredstva za asfaltiranje ceste in javnih parkirišč pri pošti.

Računajo, da bodo z deli začeli takoj, ko bodo vremenske razmere kolikor toliko ugodne za položitev asfalta. Denar bodo združili: Samoupravna komunalna interesna skupnost, stano-

Tomaž Grom in Ivan Oblak: s samoprispevkom do ureditve KS Vrhnika

vanjska skupnost, KS Vrhnika, del sredstev pa bosta prispevala tudi skupnost otroškega varstva in Pošta. Intenzivno pripravljajo vso potrebno dokumentacijo tudi za nekatere komunalne ureditve, ki so si jih zastavili v okviru letošnjega plana. Predvsem pa so vse sile usmerili v reševanje največjega problema. Ta pa je nedvomno vodooskrba. Vedo, da morajo kar v najkrajšem času izboljšati oskrbo z zdravim pitno vodo.

Velike naloge, ki izhajajo iz potreb, so si zastavili tudi pri komunalni ureditvi Vrhnika. Uredili bodo pločnike, asfaltirali makadamske ceste, precej dela pa bo tudi pri urejanju kanalizacije. V vseh naseljih tudi še nimajo javne razsvetljave, zato bodo vložili vse napore, da jo bodo uredili.

Kako bodo vse te načrte realizirali? O tem pravi: »Napredek krajevne skupnosti in ureditev navedenih problemov bo možen samo ob sodelovanju krajanov s samoprispevkom. Brez samoprispevka nedvomno ne bomo mogli vseh zastavljenih nalog opraviti. Zato pričakujemo popolno podporo in soglasje krajanov. Predvidevamo, da bodo naloge zajete v petletnem planu po vrednosti del 60-odstotno krajanji najbrž že letos spomlad na referendumu odločiti za 2-odstotni samoprispevek od svojega osebnega dohodka. Ostala sredstva pa bomo pridobili iz drugih planiranih virov. Pri tem velja poudariti, da bo vsako naselje resnično dobilo nekaj, zato tudi lahko pričakujemo popolno podporo za uvedbo samoprispevka v vseh družbenopolitičnih organizacijah in na zborih krajanov, ki jih bomo izpeljali v prihodnjih mesecih. Zavedamo se, in tudi vsi krajanji naše krajevne skupnosti se morajo, da moramo tako kot marsikje drugje za ureditev svojega kraja seči tudi v lastni žep.«

Popis prebivalstva

Letos, 31. marca, bo natančno po desetih letih ponovno izveden popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj. To bo že sedmi popis in bo zajel celotno ozemlje Jugoslavije.

Popisi prebivalstva in stanovanj so ena največjih in najzahtevnejših statističnih raziskav, zato se izvajajo le v večjih časovnih intervalih. V Jugoslaviji vsakih 10 let, in to v prvi polovici aprila, ko so migracije prebivalstva najmanjše in ko je že možen dostop tudi v najoddaljene kraje.

Ne bo odveč, če na kratko pregledamo, kakšni podatki se bodo pri tem zbirali in zakaj so potrebni:

V popisu prebivalstva in stanovanj v letu 1971 so bila v Jugoslaviji prvič popisana vsa stanovanja. Od tedaj pa do danes se ni spremenilo v SFRJ samo število stanovanj, ampak se je spremenila tudi struktura stanovanjskega sklada. Spremembe so posledica tako intenzivne stanovanjske gradnje kot tudi adaptacij, rekonstrukcij in rušenj stanovanj. Čeprav statistična služba z rednimi raziskovanji zbira podatke o stanovanjski graditvi, samo ti podatki ne morejo nuditi ustrezne slike o obsegu, kvaliteti in izkoriščanju sta-

novanjskega sklada v posameznih krajevnih skupnostih, naseljih, občinah in republikah. Ker je reševanje stanovanjske problematike aktualno in so za uspešno načrtovanje rešitev potrebne zanesljive informacije o obsegu, sestavi in izkoriščanju stanovanjskega sklada, je nedvomno potreben popis. Tako bodo zbrani podatki o številu stanovanj, njihovi velikosti, starosti, opremljenosti, lastništvu pa tudi o nastanjenosti stanovanj.

Popis prebivalstva bo vseboval vrsto vprašanj, ki bodo osvetlila obseg in značilnosti migracijskih gibanj v državi (pri tem gre za spremembe stalnega bivališča, dnevno migracijo zaradi dela ali šolanja itd.) in izven nje. Poleg drugega bodo prvič poskusili ugotoviti, koliko tistih oseb, ki so po letu 1965 odšle na začasno delo v tujino, se je že vrnilo. In končno mora dati popis osnovo za oceno števila prebivalstva v obdobju med popisi in za dolgoročne prognoze tega števila, pa tudi za različne demografske in druge analize in izračune.

Intenzivne socialne, ekonomske in demografske spremembe v naših vaseh zahtevajo nove natančnejše informacije, ker so zaradi specifičnosti samoupravnega organiziranja kmetijske proizvodnje naši družbi vedno bolj potrebni podatki o proizvodnih in ekonomski pokazatelji v kmetijstvu.

Priprave na popis so se že začele tudi v občini, saj se je že dvakrat sestala občinska popisna komisija.

Nova stanovanja

Kar dva meseca pred rokom so zgradili delavci Igrada stanovanjski blok s približno 2500 kvadratnimi metri stanovanjske površine. Klub solidni gradnji so na samoupravni stanovanjski skupnosti sklenili, da selitve ne bo prej, dokler ne bodo odstranili vseh pomanjkljivosti — nekaj vrat se je slabo zapiralo, puščali pa so tudi nekateri boilerji.

Ko so odstranili vse napake, so pred novim letom izročili prve ključe. Ajša Konjič je ob tem dogodku od sreče zajokala: »Celih 30 let sem čakala na novo stanovanje in si ves ta čas želela svoje stranišče in kopalnico. Z možem invalidom, ki nima svojih dohodkov, živiva v majhnih prostorih sredi vrtca — le-ta je že pred 4 leti vložil prošnjo za izpraznitev prostorov. Danes, ko me le še nekaj dni loči od vselitve v pravo stanovanje, kar ne morem verjeti, da sem ta trenutek res dočakala.«

Ajša se je za novo stanovanje krepko potrudila. Poleg svojega rednega dela, od leta 1962 je varuhinja v vrhniškem vrtcu, je honorarno čistila še prostore skupnih služb in glasnene šole. Predno so ji predali ključe, je ponosno pokazala poštno nakaznico, češ: prosim poglejte, da

V prid stabilizacijskim prizadevanjem sta se predsednik skupščine in predsednik izvršnega odbora Samoupravne stanovanjske skupnosti odpovedala nagradi za opravljeno delo v preteklem letu.

sem res vse poravnala: 37.000 dinarjev kot lastno udeležbo, 5000 za boilerje in 7300 na račun kurjave. Poleg Ajše pa so srečno novo leto v novih stanovanjih dočakali tudi drugi Vrhnikičani. V bloku je po 15 tri, dvo in enosobnih stanovanj ter 6 garsonjer, ki so jih razdelili po slede-

Ajša Konjič — prvič v novo stanovanje

čem ključu: 11 so jih dobili upokojenci kot solidarnostna stanovanja, 13 jih je kupila za svoje delavce Industrija usnja, 3 Igrad, po 2 Žito, Liko in osnovna šola Ivana Cankarja, 3 pa so kupili etažni lastniki — prvi v tem srednjeročnem obdobju na Vrhniki.

Končna prodajna cena, 18.000 dinarjev za kvadratni meter, je sicer glede na lanske cene povzročila neprijetno presenečenje (gradbene cene so večje za 21 odstotkov, očiščene prodajne za 50, neočiščene pa za 60), vendar pa so z oziroma na pomanjkanje stanovanj in izhodiščno ceno ob koncu leta pri ljubljanskih sosedih — suče se okoli 20.000 dinarjev, še kar zadovoljni.

Razen tega so prav pri tem bloku prekinili s staro prakso in od vsakega kvadratnega metra stanovanja namenili po 22,50 dinarja za komunalni prispevek, kar bo skoraj povsem za doščalo za zunanjo ureditev.

LJUBA BABIČ-KOŠIR

Zahvala za čestitke

Vsem posameznikom in organizacijam se predsednik občinske skupščine, izvršnega sveta in vodstva vseh družbenopolitičnih organizacij iskreno zahvaljuje za novoletna voščila. Obenem pa sporočajo, da so letos sredstva za novoletna voščila namenili v humanitarne namene.

PREDSEDNIK IS FRANC KRAŠOVEC

V tem srednjeročnem obdobju načrtujemo 5 do 6 odstotno rast dohodka

Osnovni dokument o našem življenju, delu in razvoju v prihodnjih petih letih, je dogovor o temeljnih družbenega plana občine Vrhnika za obdobje 1981—1985, je kot najvažnejša faza družbenega planiranja v občini že sprejet. Če na kratko pogledamo, kako je tekla javna razprava, lahko ugotovimo, da je bila možna možnost za celovito razpravo, ki je prispevala, da predlaga dokument resnično vse interese delovnih ljudi in občani. No, o tem, kako je tekla priprava, pravi predsednik IS Franc Krašovec: »Izvršni svet je osnutek Dogovora posredoval v razpravo že meseca avgusta, zaradi težav pri usklajevanju, predvsem pripomb uporabnikov, smo v prvi polovici oktobra posredovali tudi oceno stanja pri pripravi srednjeročnih planskih dokumentov z vsemi izpostavljenimi in pojavljajočimi se odprtimi vprašanji. Razprava o programih je bila zatem speljana preko družbenopolitičnih organizacij do konca novembra, ko je IS pripravil predlog družbenega dogovora, ki je bil sprejet in podpisan pred novim letom.«

Ce pogledamo rast družbenega proizvoda, lahko rečemo, da je bila v zaključnem petletnem obdobju v naši občini dokaj visoka (po ocenah približno 3,5%) in nad republiškim povprečjem. Kakšni pa so izidovi v sedanjem srednjeročnem obdobju?

V tem srednjeročnem obdobju si zastavljamo za cilj 5-odstotno rast dohodka, kar je precej nad načrtovanjem v republiki (3,5%). Če bi seštel vse organizacije združenega dela s področja občine, bi izvršni svet moral predlagati rast dohodka za 8—9 odstotkov. To kaže na še vedno močno podcevanje novih težkih pogojev razvoja. Ni pa ta ocena povsem realna, le za načrtovanje družbenega proizvoda, temveč za osnovo za načrtovanje na področju družbenih dejavnosti, kjer tako lahko močno precenili naše zmoglosti. Izvršni svet nam kaže, da bo izvajanje dogovorjenih programov predvsem na področju investicij še prevelik optimizem. V razpravi o dogovoru so pokazale težnje po posebnih planskih kriterijih za izvajanje investicij. Takih posebnih kriterijev v občini ni moč postaviti, saj ni del celotnega obnašanja SRS, kjer mora vedno bolj priložnost mesto združevanje dela in sredstev in morajo biti kreditni viri le dopolnilo. Ti kriteriji so nam usmeritev, da so sredstva razširjene reprodukcije se priložnostni del sredstev v družbeni priložnosti in jih je moč uporabiti za doseganje družbeno verificiranih ciljev.

Za kakšne investicije gre?

Razen novih usmeritev v organizaciji združenega dela Liko in lesne industrije gre pri ostalih investicijah praktično za realizacijo ciljev, zastavljenih za obdobje. Pri tem pa bo prihajalo do povečanja nekaterih TOZD (Igrad, Lova, Mantova) le prišlo do sodelovanja v širšem regijskem prostoru. O posameznih usmeritvah organizacij združenega dela ne bi govorili, saj je o tem že dvakrat tekla razprava. Postavil bi le vprašanje Avto-servis. Delavci tega tozda se še niso dokončno opredelili glede na kakovost novega avtoservisa. Izvršni svet ocenjuje, da bi z investitvijo oz. zmanjšanjem obsega te dejavnosti bila močno prizadeta ponudba uslug pooblaščenikom. Tudi v sedanjem času je bilo že večkrat izpostavljen vprašanje servisiranja kmetijske mehanizacije in tovornih vozil. Gre tudi za oceno, da je na tem področju mogoče zaposliti tudi del delavcev, ki se sedaj vozijo v Ljubljano, in za uresničitev naših ciljev, da mora teritorialna dejavnost pridobiti večji delež v ustvarjenem proizvodu. Gre tu za to, katera občina bo zagotavljala, temveč za doseganje naših razvojnih ciljev in za zadovoljevanje potreb. Delavci tozda ne bodo sami odločali o svojih ciljih v letih 1981—1985. Izvršni svet pa le predlaga skupščini občine, da verificira dogovore IS in zadoži tudi samoupravno komunalno interesno skupnost, da se vključi in trgovski dejavnosti zagotovi najboljše možne pogoje za investiranje, saj gre za pridobitev mesta občine v širšem ljubljanskem prostoru. Pri tem moramo upoštevati, da gre v ob-

čini za slaba zemljišča, ki so pred pričetkom gradnje potrebna sanacije in da gre tu za nizko akumulativno dejavnost, posebno še v sedanjih delovnih pogojih, da gre tu tudi za pomoč delavcem, zaposlenim v Avtoservisu.

Nedvomno je v srednjeročnem planu zahtevna tudi, če lahko tako rečemo, nekoliko agresivnejša izvozna usmerjenost naših delovnih organizacij?

»Na področju izvozne-uvodne bilance je pozitivna usmeritev izvoz oz. proizvodnja v tozdih Vrhnike občine in vključevanje v reprodukcijsko verigo za izvoz, saj je to edina alternativa nadaljnega razvoja. Te cilje bo moč doseči le z maksimalnim angažiranjem tako delavcev v tozdih, kot tudi izven njih, saj bo potrebno te cilje doseči v konkurenci, ki se zunaj vedno bolj povečuje, saj gre v razvitih državah — kjer smo najbolj v deficitu — za jasne znake recesije. Zakaj sem poudaril napor vseh? Zato, ker gre za jasno opredelitev, da bo potrebno naše želje in tudi potrebe na področju družbenih dejavnosti v tem obdobju omejiti in vse podrediti cilju za izboljšanje materialne osnove dela in večjega dohodka, da se bomo po letu 1981 lažje pogovarjali o naši porabi.«

Verjetno se nam pri tem postavlja vprašanje, zakaj podpiramo avtoservis, izgradnjo hotela in opremljanje zemljišč za trgovsko servisno cono?

»Ocenjujemo, da ima in mora dobiti naša občina svoje mesto v celinskem turizmu, saj ima zato naravne možnosti — seveda le v okviru širših sistemov in z maksimalnim angažiranjem vseh, saj so naše naravne danosti: Bistra, Pekel, Ulovka in sama Vrhnika, premalo izkoriščene.«

Tudi na področju gradbeništva je predviden razvoj, čeprav so nekateri do sedaj dosegali slabše rezultate.

»Kljub že večletnim negativnim rezultatom v TOZD Opekar- na, Vrhnika, ocenjujemo, da je treba nadaljnji razvoj te organizacije združenega dela podpirati in tudi začeti razvijati možnost Kamnoloma Verd, saj sta to dve TOZD, ki imata surovine. Kljub zmanjšanju investicij in pričakujoči krizi v gradbeništvu je potrebno nadaljevati z razvojem teh dveh TOZD, saj se bo gradilo še, s tem da se naj vedno več dela opravi pri viru surovin in manj na samih gradbiščih.«

Kolikšno pa bo zaposlovanje? Lahko nekoliko podrobneje razčlenite tudi spremljajoče probleme pri tem?

»V dogovoru se opredeljujemo za 1,9-odstotno stopnjo rasti zaposlovanja. To pomeni okrog 90 delavcev letno oz. 450 delavcev za petletno obdobje. Pri tem je lahko ta stopnja nad naravnim prirastkom dosežena le z izvedbo programov in zaposlitvijo delavcev — občanov, ki se sedaj vozijo na delo v drugo občino. Regulativno na področju zaposlovanja mora končno dobiti samoupravni sporazum o minimalnih standardih za zaposlovanje delavcev. Ne moremo pričakovati, da bi lahko pridobili večje število delavcev, ki se sedaj vozijo na delo v Ljubljano. To je dolgoročen proces in je popolnoma odvisen od naših programov. Osnovni cilj je, da

zmanjšujemo delež občanov, ki se po zaključku šolanja zaposlijo v Ljubljani. K temu mora poleg programov pripomoči tudi sistem usmerjenega izobraževanja. Pri tem pa bi opozoril, da izvršni svet ocenjuje, da bo pritisk na poseljevanje v občini Vrhnika s strani občanov Ljubljane tudi še v prihodnjih letih.

Ocenjujemo, da bo potrebno za rešitev nekaterih problemov kolikor je mogoče zapreti priseljevanje. Poudarjam, da začasnega, dokler ne dosežemo pravega dogovora z Ljubljano o enakomernem razvoju in prenosu tudi nekaterih perspektivnih panog gospodarstva. Lokacija posameznih dejavnosti mora biti tam, kjer lahko izkoristi komparativne prednosti in naša naloga je, da uresničimo načela, da se mora dohodek, ki ga delavec ustvarja, uporabiti tam, kjer svoje potrebe zadovoljuje. Zato izvršni svet še vedno zastopa stališče, da je sistemska uresničitev tega načela tudi vzrok za zapiranje občin in sedaj tudi zahteva krajevnih skupnosti po svojih proizvodnih obratih, saj vse krajevne skupnosti računajo, da bodo od tozdov potem lažje dobile sredstva, kot z dogovarjanjem v občinskem oziroma regijskem prostoru.

Je izvršni svet zato podal pripombo na Dogovor o medobčinskem sodelovanju, je potrebno v letu 1981 rešiti sistem financiranja — praktično razširjenja potrebe na področju družbenih dejavnosti, zaradi priseljevanja občanov iz drugih občin — predvsem iz Ljubljane?

»Tu gre predvsem za področje šolstva in otroškega varstva. Saj je ocena, da bi morala vsaka družina s seboj prinesiti sredstva za 1,5 mesta v vrtcu ali šoli. Takoj po priselitvi so manjši problemi tu tudi na ostalih področjih (telesna kultura in kultura). Na področju programov družbenih dejavnosti so bili programi »komaj, komaj usklajeni«. To težko usklajevanje je bilo tudi posledica popolnoma sproščene planiranja posameznih samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti v prvi fazi priprave planskih dokumentov. Mislim, da to ni bila samo naša napaka. V drugi fazi, ko smo pripravljali Dogovor in posamezne samoupravne intere-

sne skupnosti svoje sporazume, ni prišlo v združenem delu do opredeljevanja o variantah v posameznih sporazumih oz. o poudarjanju prednosti, temveč so bili pripravljani prispevati toliko, kot so v letih 1976—1980.

V krajevnih skupnostih pa so predstavniki samoupravnih interesnih skupnosti težko usklajevali programe, ker je prihajalo celo do novih želja.«

Je ravno zaradi tega prišlo do ponovnega usklajevanja?

»Da, in tedaj nam je le dalo rezultate, tako da smo danes skupno porabo uokvirili v 10-odstotno zaostajanje za predvideno rastjo dohodka. Do te uskladitve je odkrito povedano prišlo zelo težko, saj je bilo potrebno iz programov 1981—1985 prestaviti v naslednja leta nekatere že dogovorjene programe, kot je kulturni dom v Krajevni skupnosti Dragomer oz. spremeniti programe, kot je to za področje otroškega varstva. Tako bo moč s programom sklada za gradnjo šol in VVZ zastavljeni cilj števila (316) vključenih otrok v VVZ doseči z manjšimi vlaganji v novogradnje in z boljšim izkoriščanjem že obstoječih, sicer nekoliko slabših prostorov. Na področju šolstva bomo z dograditvijo obeh objektov v Borovnici v Log—Dragomerju lahko zagotovili cca 1,3—1,5 izmenski pouk in prve oddelke celodnevne šole v Borovnici. Pri tem bi poudaril, da vodi in mora voditi sklad za gradnjo šol kot investitor skrajno politiko varčevanja, saj bo po današnjih ocenah končna cena obeh objektov kljub temu višja za 8 do 11 milijonov novih dinarjev. Verjetno si vsi zastavljamo vprašanje: kako to? Ničče ni v lanskem letu mogel predvideti tolikšne rasti stroškov, kot je bila dosežena. Izvršni svet zaradi tega ocenjuje, da je potrebno tudi ta sredstva zagotoviti. Kako pa bomo morali ugotoviti že v I. trimesečju letos.«

Tudi na področju zdravstvenega varstva je bilo odprto vprašanje?

»Področje zdravstva je sedaj usklajeno. Glede dileme ali nadzidava Notranjskega zdravstvenega doma na Vrhniki ali Zdravstvena postaja Dragomer je bila

razčiščena na osnovi strokovnega mnenja izvajalcev in Regijske zdravstvene skupnosti. V porabi sredstev za redno dejavnost je in mora biti dana prednost osnovni zdravstveni službi, ki pa lahko in mora s svojim delom največ prispevati ne samo k zmanjševanju bolniškega staleža, temveč predvsem bolnišničnega zdravljenja.«

Do razhajanja je prišlo tudi pri planiranju v skupnosti za požarno varnost?

»Res je. Stališče izvršnega sveta se je v oceni možnosti združevanja sredstev v letu 1981—1985 za delovanje protipožarne skupnosti močno razlikovalo od mnenja izvajalcev. Izvršni svet ocenjuje, da je moč s sredstvi iz stopnje 0,1 odstotka od bruto osebnega dohodka zadržati željeno stopnjo protipožarne zaščite. Da pa ne bo možna takšna modernizacija, kot je bila zaželjena, še manj pa da smo sposobni graditi nove domove — saj sem že prej omenil, da razen šol in nadzidave Notranjskega zdravstvenega doma ni nobenih večjih investicij.

Gasilska društva so del KS in morajo dobiti svoje mesto v življenju KS, ne tako kot se nam sedaj ponekde dogaja, da se ne moremo dogovoriti za skupno boljše in cenejše izkoriščanje obstoječih prostorov.«

Ali lahko povzamemo, da je pri usklajevanju veliko dela?

»Pri usklajevanju interesov na posameznih področjih se je moral izvršni svet zelo angažirati, morda celo preveč, vendar je bilo to nujno, da smo se uskladili v okviru dovoljene porabe, čeprav še pričakujemo negativne ocene dela.

Opozoril bi še, da so sredstva za redno dejavnost osnovni kriterij za primerjavo v SIS med planskimi obdobji in da se bodo sredstva za investicije glede na majhne možnosti pač v planskih obdobjih združevala in usmerjala na prednostna področja. Izvršni svet pa še posebej opozarja na dejstvo, da se posamezni izvajalci premalo in pretežno povezujejo in dogovarjajo.

Pomembno mesto, lahko rečemo, kar strateško usmeritev, do biva v naslednjih petih letih tudi kmetijstvo. Kako bomo mi pospeševali to dejavnost?

»Predlagamo, da zaenkrat ne gremo v poseben samoupravni sporazum za pospeševanje kmetijstva. Temveč, da se okrog 20 milijonov dinarjev (1981—1985) nameni iz proračuna. Gre predvsem za pospeševanje živinoreje na osnovi domačih krmil, za oživitve Pokojišča in sofinanciranje pospeševalne službe.

Stalna prisotnost pospeševalne službe lahko omogoči — zaradi strokovnega pristopa — boljše dohodke pridelovalcem in manjši pritisk na cene. Pri tem mora iti za izvajanje enotne politike subvencioniranja kot tudi politike cen v celotni SRS in ne tako, kot smo doživeli v jeseni, da je praktično bila vsaka občina svoj trg s svojo ceno. Kmetijska zadruga mora kot nosilec organiziranja kmetijstva zagotoviti predvsem trajnejše povezovanje s kmeti-kooperanti in predlagati tako politiko, ki bo podpirala perspektivne kmetijske proizvajalce.«

Menite, da je komunalno in stanovanjsko gospodarstvo dovolj opredeljeno v dogovoru?

»Mislim da je. Opozoril bi le na nekaj nujnosti:

— da se iz stanovanjskih sredstev izloči del za pripravo stavbnih zemljišč kot kredit samoupravne komunalne interesne skupnosti. S tem bi dosegli, da bo pozidava začeta le na komunalno opremljenih zemljiščih in da se nam ne bodo pojavljale zahteve po zaključku gradnje. Pri primerjavi številca izgrajenih stanovanj in opremljanje stavbnih zemljišč prihaja do razlike, ker moramo zagotoviti opremo zemljišč za naslednje srednjeročno obdobje.

— da izvršni svet predlaga potek del na področju vodooskrbe nekoliko drugače, kot je napisano v predlogu. Nov program je bil obravnavan in sprejet na skupščini samoupravne komunalne interesne skupnosti in bo vnesen in dogovor.

— v modernizacijo cestišč ne bo moč vlagati večjih sredstev, zaradi preteklih vlaganj. Zagotoviti moramo tako vzdrževanje, da bo nekatere nujne investicije moč izvesti v letih 1986—1990.

— izgradnja centralne čistilne naprave bo možna le v sodelovanju z Območno vodno skupnostjo s tem bi pa tudi dosegli cca 50 odstotno izboljšanje kvalitete Ljubljane in tudi pogoje za oživitve vodotokov v sodelovanju z mestom Ljubljana.

Poudariti pa moram, da je realizacija celotnega programa komunalnega in stanovanjskega gospodarstva zelo odvisna od možnosti najemanja kreditov.

V programu so že upoštevani novi zaostreni pogoji, ki pa še niso popolnoma usklajeni v okviru Ljubljanske banke, stanovanjsko-komunalne banke, saj so morali biti tudi vsi programi SIS materialne proizvodnje na ravni regije in SRS močno skrženi. Potrebno je bilo dati prednost zagotovitvi energijskih virov in raziskavam, predvsem na področju surovin. Samo za primerjavo — republiška SIS za ceste je sprejela predlog samoupravnega sporazuma, ki je za 35 odstotkov skromnejši, kot je bil osnutek.«

Skokovit razvoj Kovinarske po združitvi

Temeljna organizacija »Kovinarska«, ki je nastala iz nekdanje obrtniške delavnice, kljub svojemu 30-letnemu obstoju vse do leta 1977 ni doživela industrijskega razvoja. Do konca leta 1977 je bila remontna dejavnost gospodarskih vozil glavna dejavnost.

Po osvoboditvi je leta 1948 bilo na Vrhniki ustanovljeno podjetje »Kovinarska«, ki se je začelo ukvarjati z obrtniško-storitveno dejavnostjo kovinske stroke.

Prvi ustanovitelji te organizacije združenega dela so bili: Voljč A., Ferjančič F., Rode A., Danes se radi spominjajo tistih časov takole: imeli smo željo, da začnemo z delom in začeli smo — nesigurno, sramežljivo, brez kakršnihkoli podlag... imeli smo delovne roke, delali smo kot pravi entuziasti, v privatni delavnici pri »Simonu«, kakor še danes radi rečemo. Kasneje smo pridobili opuščeni hlev takratne Kmetijske zadruge, toda brez glavnih pogojev za normalno delo.

Razen želja — nič več. Spremljali so nas vsakdanja vznemirljivost, strah, nesigurnost in velika skrb za prihodnost.

V začetku smo se želeli izkazati in hkrati želeli, da bi našo delavnost priznali tudi drugi — tako se spominjajo in iskreno priznavajo prvi ustanovitelji — veterani, danes že povsod po Jugoslaviji afirmiranega kolektiva.

Kolektiv se je več kot 30 let ukvarjal z obrtniško-storitveno dejavnostjo, ki je polagoma preraščala v maloserijsko obrtniško proizvodnjo posebnih kovinskih izdelkov — dodatni deli za kotalne ležaje. V tej dobi je bila velika potreba predvsem po popravilih cestnih vozil. V začetku iztečenega srednjeročnega obdobja pa se je kolektiv odločil za gradnjo nove proizvodne hale v industrijski coni na Kralovšah.

Proti koncu leta 1977 so v kolektiv doli pobudo za združitev z delovno organizacijo »Avtomontaža« iz Ljubljane in tako je nastala nova temeljna organizacija na Vrhniki. Tako so bili

toraj dani pogoji za razvoj današnjega kolektiva, katerega proizvodnja je sedaj usmerjena na področje specialnih nadgradenj.

Danes nihče več ne skriva, da smo pri združitvi imeli srečno roko. Začel se je skokovit razvoj TOZD, kot da hočemo nadomestiti vse zamujeno. In res, v teh letih srednjeročnega obdobja 76—80 je kolektiv storil veliko, veliko več, kot je imel možnosti prej. Prihodek je rasel za ca. 50 %, dohodek pa z 36 % povprečno letno stopnjo rasti.

Nova proizvodna hala je omogočila novo zaposlovanje, stekla je proizvodnja nadgradenj za prikolice in polprikolice, kiper prikolice, gozdarskih nadgradenj, toplovdnih kotlov itd. Sedaj zaposluje me 210 delavcev, možnosti za zaposlovanje pa s tem še niso izčrpane. Zunanja podoba Kovinarske je danes povsem spremenjena. Rezultat prestrukturiranja proizvodnega programa je pokazal, da smo ravnali pravilno. Nihče ne misli več na preteklost, vsak novi dan prinaša nove razvojne razsežnosti in seveda delovne obveznosti. Nagel razvoj in skokovit napredek pa zahteva tudi ljudi, brez katerih pa tudi nova tehnologija ne pomeni veliko. V TOZD imamo danes 9 mladih strokovnjakov — tehnologov, ta lastna, pretežno mlada skupina tehni-

Veliko naših občanov, med njimi tudi tisti s kovinarskimi poklici, se vozi na delo v Ljubljano. Glede na intenzivno širitev proizvodnje v Kovinarski pa bodo mnogi lahko dobili delo v tej naši temeljni organizaciji. Tudi želja Kovinarske je, da se pri njih zaposli kar največ domačinov. K sodelovanju vabijo tudi vse mlade, ki bodo letos končali osnovno šolo in imajo veselje in nagnjenje do kovinarskih poklicev.

Kolektiv Kovinarske so dobro zaveda, da je osvoboditev in razširitev proizvodnega programa s poudarkom na specialnih nadgradnjah — pogoj za povečanje akumulacije in proizvodnega programa. Veliko tega danes že ustvarjajo.

Pred leti, ko se je Kovinarska preselila na območje nove industrijske cone, ni nihče tudi slutil, da nam bo že v naslednjih letih v zgrajeni proizvodni hali pretesno. Sedaj že načrtujemo, da bomo v letošnjem letu morali podaljšati proizvodno halo za 30 m, vgraditi sušilnik in opremiti delovna mesta za delo na specialnih nadgradnjah.

Za konec pa v potrditev vsega zapisanega le še tole: »Kovinarska« je v letu 1980 ustvarila bruto realizacijo 14,4 stave milijarde din, kar je za 7,5 % več od planirane in 51 % več kot leto prej. V letu 1981 pa načrtujemo že s 25 starih milijard din že sedaj za znanega naročnika. Tudi te številke dovolj zgornjo kažejo, kako uspešno se »Kovinarska« približa med pomembne organizacije združenega dela v občini Vrhnika, poleg usnjarske in lesne industrije. Dinamičen razvoj in veliko povpraševanje po specialnih nadgradnjah nam narekuje, da svoje sile nenehno dopolnjujemo z novimi kadri.

Stimulativni osebni dohodek in možnost napredovanja sta dejavnika, ki lahko pomembno vplivata na bodočo perspektivo in osebni razvoj. Zato želimo v letu 1981 pridobiti nove delovne moči.

Združevanje z delovno organizacijo Avtomontaža, Ljubljana, je našemu TOZD res odprlo svetle perspektive, takšne, kot so zapisane v zakonu o združenem delu in jih dosegamo združeni v naši samoupravni družbi.

U.A.

Kulturni petki

V sezoni 1980—81, v oktobru mesecu, smo v okviru Zveze kulturnih organizacij začeli z rednimi kulturnimi dnevi ob petkih z željo, da bi predstavitve in srečanja iz ustvarjalci na različnih kulturnih področjih postala navada, predvsem pa potreba po obiskih kulturnih predstavitev. Program kulturnega petka zajema poleg gledališke, glasbene, plesne in drugih dejavnosti tudi program filmov s sporeda »filmskega gledališča«. V treh mesecih letošnje sezone smo v okviru kulturnega petka videli štiri gledališke predstave (od tega dve mono-drami), dva glasbena večera in kulturno-zabavno srečanje — prireditelj za delavce iz drugega govornega področja. Od sedmih srečanj sta bili dve v izvedbi ljubiteljskih skupin. Po vsaki predstavi je bil običajno pogovor, ki je bil zanimiv za povprečnega gledalca oz. poslušalca. Obiskovalci so vsopostavili prav dobro vez z izvajalci in obratno, tako da so bili pogovori po predstavi prav prijetni. Obisk ni bil takšen, kot so si ga izvajalci zaslužili. Edino spominska predstava, »Hlapci« ob obletnici smrti našega rojaka Cankarja, je bila dobro obiskana.

PROGRAM KULTURNIH PETKOV DO MAJA 1981:

Februar:	Ansambl SEDMINA DON PASQUALE, Donizetti, komična opera v korcitrni obliki
Marec:	VEČER FOLKLORNIH PLESOV, srečanje domačih folklornih skupin ZENITEV (POLITIČNO VENČANJE), Gogolj, predstava gledališča z Reke
April:	ZA KOGA NAJ ŠE MOLIM, Partijič, predstava SNG iz Maribora
Maj:	OBČINSKA REVUIJA PEVSKIH ZBOROV KONCERT PARTIZANSKEGA PEVSKEGA ZBORA

Zakaj nasploh tako slab obisk?! Odgovor je na dlani! Na področju podružabljanja kulture nas čaka še veliko trdega in vztrajnega dela. V občinskem prostoru se bodo morale v ta proces več vključevati družbeno-politične organizacije, osnovne organizacije sindikata in organizacijah združenega dela z usposobljenimi kadri — kulturnimi animatorji in prav tako tudi socialistična zveza preko krajevnih konferenc in krajevnih skupnosti, kjer bi morali oblikovati minimalne kulturne programe. Pa še eno pomembno dejstvo je, verjetno najpomembnejše v smislu kulturnega osveščanja in podružabljanja! Pri vzgoji in izobraževanju mladih moramo več pozornosti posvetiti delu z mladimi tudi na kulturnem področju v VVZ in na osnovni šoli. Tako kot se oblikujejo in izboljšujejo značajske poteze mladega človeka v najnežnejših letih, tako bi se morali vrtati potreba in želja po kulturnem udejstvovanju in sprejemanju v otroka že v najzgodnejših letih, vsekakor pa v času osemletnega šolanja, torej v dobi, ko je osebnost neobremenjena, po svoje pa najbolj zahteven, najbolj radoveden, občutljiv in najbolj odprt. Pri vzgajanju mladih na področju kulturne vzgoje v vzgojno varstvenih zavodih in šoli smo naredili veliko premalo, da bi lahko že v tem trenutku pričakovali zavzete in stalne obiskovalce kulturnih srečanj in prireditelj.

Največkrat se premalo zavedamo politične teže, ki jo je in jo še vedno nosijo tudi aktivna vsestranska snovanja in izročila kulturne dediščine.

Premalo se zavedamo, kako pomembno je organizirano delo z mladimi. To pa zahteva strokovno usposobljene in moralno odgovorne ljudi — dobre mentorje. Takšnih, ki delajo z mladimi in ne odnehajo, je žal veliko, veliko premalo. In ne nazadnje — sredstva, ki so namenjena za občinsko kulturno dejavnost so premajhna, da bi bili številnim težavam lahko kos že danes. M. R.

Dramska sekcija DPD »Svoboda« v Borovnici je za sezono 1980—81 naštvirala dramo v štirih dejanjih »VIA MALA«. V mesecu decembru so trikrat nastopili pred domačim občinstvom in sodeč po kritikah gledalcev bodo konec januarja še enkrat igrali pred domačim občinstvom, planirajo pa nekaj gostovanj v občini in izven občinskih meja. O. B.

Odlično drugo mesto v Dražgošah

Ekipa Vrhnike, sestavljali so jo trije člani ZRVS in trije člani ZSMS, se je v januarju udeležila tradicionalne, 24. prireditve »Po stezah partizanske Jelovce«. Rezervisti in mladinci so se udeležili tekmovanja »Po poteh heroja Kebeta«, ki ga je pripravilo športno društvo Plamen iz Kropce. Vrhnici se je nekaj let redno udeležujejo omenjenega tekmovanja in po lanski solidni uvrstitvi, ko so zasedli deseto mesto, so letos na tistem pričakovali še večji uspeh, saj so glede na svoje sposobnosti in želje računali na uvrstitev okrog petega mesta. Le malo je manjkalo, da na koncu tekmovanja niso celo zmagali, saj so vodili celo tekmovanje, vse dokler ni prišla skozi cilj ekipa Tolmina, ki je zadnja štartala, na koncu pa zmagala, s tremi točkami in pol pred Vrhniko. To je vsekakor izreden dosežek Vrhnčanov, ki bo letos ostal in je eden največjih športnih dosežkov v našem kraju.

Ekipa, sestavljena iz treh rezervistov in treh mladincev, tekmovanja se jih je udeležilo 48 iz slovenskih občin, so morale preteči 10 kilometrov dolgo progo od Kropce, preko Jamnika do Dražgoš. Pred tekom je morala vsaka ekipa opraviti streljanje z malokalibrsko puško, rezervisti so morali reševati taktične naloge in opraviti preizkus znanja iz fotografije mladinci pa so reševali testne na-

loge iz poznavanja zgodovine NOB ter SLO in DZS.

V streljanju je ekipa nastreljala 160 krogov od 180 možnih in za razliko od lanskega leta, ko je bila v streljanju najboljša, je letos osvojila drugo mesto, 165 krogov, kolikor so naši fantje nastreljali lani, pa tudi letos ni dosegla nobena ekipa. Morda bi lahko nastreljali še kakšen

krog več, čeprav dosežen rezultat, ki je slabši od lanskega, ni neuspeh. Rezervisti so brez napake opravili preizkus znanja iz topografije, pri taktični nalogi pa jim je stroga komisija odbila pet točk, medtem ko so mladinci testne naloge rešili brezhibno, tako da so oboji skupaj kot ekipa dosegli 115 točk od 120 možnih, to pa je bil hkrati daleč najboljši rezultat in dokaz dobre pripravljenosti Vrhnčanov, ki so se v teoretičnem znanju dobro odrezali.

Potem se je ekipa podala iz Kropce na 10 kilometrov dolgo pot do Dražgoš in se brezkompromisno borila za čim boljši rezultat. V boju s kilometri, strmimi vzponi in spusti, ni bilo moč govoriti o ekipi, ampak o družini, v kateri smo eden drugega hrabril in si pomagali ter tako pozabili na zadnomanog, dolge kilometre in utrujenost. Po eni uri in dveh minutah so nas toplo pozdravili domačini in številni turisti, ki so nam zaploskali na

cilju. Samo dve ekipi sta tekli hitrejša od njih celo pod eno uro, in koncu nam je v skupnem seštetju pripadlo odlično drugo mesto. Veda da bo vrhniška ekipa ostala zmeraj zapisana v analih tekmovanja »Po poteh heroja Kebeta«, bila je prva ekipa, ki ji je na tem tekmovanju uspelo zbrati preko pet točk, kar ni uspelo nobeni ekipi prej. Vrhnici so zbrali 501,5 točk od 510 možnih.

Boljša je bila samo ekipa Tolmina, ki je štartala zadnja, vendar pa osvojila prvo mesto, s 505 točkami. Spričo tega, da so imeli Vrhnici izredno malo priprav, je drugo mesto še tolikanj več vredno, ekipa, ki dosegla ta nadvse pomemben uspeh pa so sestavljali rezervisti Stuflec Jože, vodja ekipe, Sajc Tone ter Grom Marjan in mladinci Susman Jakob, Susman Franc, Tršar Franci.

FRANCI TRŠAR

Izobraževanje rezervnih starešin

»Idejnopolitično izobraževanje ter splošno vojaško izobraževanje in samozaščitno usposabljanje je pri rezervnih vojaških starešinah iz leta v leto boljše. To vidimo iz letnih preizkusov znanja, saj so rezultati vsako leto boljše in kvalitetnejši. Še posebno dobro znanje so člani ZRVS pokazali v zadnjih dveh letih. Ugotavljamo, da se v zadnjem času naši člani vse bolj individualno izobražujejo in vse bolj berejo tudi Našo obrambo,« je dejal sekretar Občinske konference ZRVS Franc Kranjc.

»Tudi za letošnje leto smo pripravili izredno obširen program izobraževanja vseh naših članov in že sedaj na letnih konferencah v krajevnih organizacijah se bomo dogovorili kako ga bomo izpeljali.« Predlagal nam je, da povzetek iz programa izobraževanja objavimo.

OBVEZNOSTI VSAKEGA ČLANA ZRVS, POVZETE IZ LETNEGA PROGRAMA ZA LETO 1981

A-Idejnopolitično in marksistično izobraževanje
TEMA: Osnovne značilnosti vojaško-političnih odnosov v svetu. Snov bo podana s predavanjem.

TEMA: Titova vojna dela kot trajni vir in navdih v izobraževanju in usposabljanju RVS. Snov bo objavljena v »Naši obrambi«, proučevanje pa je individualno.

TEMA: Politično-varnostna in gospodarska situacija v občini in konkretne naloge ZRVS v zvezi s tem. Snov bo podana s predavanjem.

B-Splošno vojaško usposabljanje
TEMA: Zaščita prebivalstva in materialnih dobrin v vojni in vloga ZRVS. Snov bo objavljena v »Naši obrambi«, proučevanje pa je individualno.

TEMA: Organiziranost in način vodenja SLO in DSZ v KS, OZD in občini v miru, izrednih razmerah, ob neposredni vojni nevarnosti in v vojni. Snov bo podana s predavanjem.

TEMA: Reševanje praktične naloge po temi »Izvajanje ukrepov za pripravljenost PDO na območju Vrhnike, obramba mesta Vrhnike in SLO na Vrhniki v pogojih začasne zasedbe kraja. Snov bo po-dana po KO-ZRVS, izhajala bo v »Naši obrambi« in jo je obvezno potrebno proučiti tudi individualno, ker bo prišla v poštev pri preizkusu znanja.

TEMA: Streljanje z vojaško ali malokalibrsko puško, če bo na voljo strelivo.
C-Varnostno in samozaščitno usposabljanje

TEMA: Oblike, metode in sredstva sovražnega psihološko propagandnega delovanja kot osnovne oblike specialne vojne. Snov bo podana s predavanji, izhajala pa bo tudi v »Naši obrambi«.

TEMA: Družbena samozaščita v miru in v vojni ter vloga in naloge organizacije ZRVS. Snov je potrebno proučiti individualno, izhajala pa bo tudi v »Naši obrambi«.

D-Informacije
TEMA: Razvoj in dosežki v oborožitvi in opremljenosti, strukturi, taktičnih načelih in uporabi oboroženih sil tujih armad in naših OS. Snov bo podana v »Naši obrambi«.

Tematika, ki bo objavljena v »Naši obrambi«:
— bistvene novosti zakona o SLO in DSZ
— organizacija, naloge in način delovanja CZ v miru, neposredni vojni nevarnosti in v vojni
— družbena samozaščita v KS in OZD

Naloge posameznika:
a) aktivno se vključiti v družbenopolitično življenje v KS
b) vključevati se v taborniške, planinske, strelske in druge organizacije, posebno »mladi starešine«
c) vključiti se v vse akcije, ki jih izvaja KS.

OPOMBA: Vsa zgoraj omenjena snov bo vključena v preizkus znanja v letu 1981. Predsedstvo OK-ZRVS

V SPOMIN

Peter Sečnik-Pero

Huda bolezen je ravno na novoletni dan prekinila življenje prvoborce — nosilca partizanske spomenice Petra Sečnika-Pera.

Tovariš Pero se je med prvimi že v zgodnjem poletju 1941 leta vključil v Osvobodilno fronto in postal njen aktiven član. Kljub temu, da je moral čez dan trdo delati kot hlapec, ga je po napornem delu gnala neustavljiva sila, da se mora upreti okupatorju še v najpomembnejše delo — organiziral in aktiviral je mnogo poštenih Slovencev za boj proti okupatorju. Bil je vesten, zato mu je vodstvo zaupalo važno nalogo kurirja za zvezo med okupirano Ljubljano in Samotorško četo in vanjo je pripeljal številne prostovoljce — prvoborce, ki so se vključevali v četo na Samotorci.

Tudi Pero se je 13. junija 1942 leta priključil dolomitskim partizanom in postal bореc dolomitskega odreda. Kot partizan udame čete dolomitskega odreda se je izkazal kot neustrašen borec. Zato so ga tovariši še posebno cenili in spoštovali.

Po odhodu odreda iz Dolomitov pa je ponovno postal kurir na TV-2 na Kluču, kjer je vzdrževal zvezo z Gorenjsko. To je bila težka pot, gosto posejana s sovražnikovimi postojankami, žičnimi ovirami in minami na takratni italijansko-nemški meji. Hrabro je premagoval vse te nevarnosti in trdni veri, da bo s borci izbojeval pravičnejši red za vse slovenski narod. Z vsakdanjimi težkimi naporji si je nakopal bolezen, toda premagal jo je in se še vedno zagnanostjo podal nad sovražnika. Tovariši se še dobro spominjajo, kako je 8. septembra 1943 leta le s tremi borci napadel kamion, poln šentjoških belogardistov.

V prvi ofenzivi po italijanski

kapitulaciji na dolomitsko področje pa so ga Nemci ujeli. V dokumentu nemške policijske grupe (z datumom 15. 11. 1943), ki zajema podatke zaprtih, je pod št. 39 zapisano: »Sečnik Peter, delavec, roj. 26. 7. 1917 v Butajnovi, stanujoč Dobrova 33, samski, partizan od 14. 7. 1942 — nevaren morilec in požigalec, kurir partizanski. Da se izroči št. Joštu.«

Tako so ga dobili v roke belogardisti iz Šentjošta in zanj so se začeli najtežji dnevi življenja. Ker so ga dobro poznali kot domačina, poznali njegove akcije in vedeli, da dobro pozna delo OF na dolomitskem področju so upali, da ga bodo s krutim mučenjem pripravili, da izda svoje tovariše. Toda zmotili so se! Vzdržal je in preživel aktivisti so mu še danes hvaležni.

Z njegovim molkom pa je organizacija OF na dolomitskem področju kljub težkim pogojem dobro delala do konca vojne. Tovariš Sečnik Peter-Pero pa je konec vojne dokončal v koncentracijskem taborišču Dachau — Buchenwald in se leta 1945 izčrpan vrnil v osvobodeno domovino.

Takoj je poiskal sorbore, se z njimi povezal in pričel aktivno delati na terenu. Vseskozi je bil aktivist, dokler mu je le dopuščalo v težkih vojnih časih naša četa zdravje.

PARTIZANSKI KURIRJI

Na hribih je večkrat gorelo

2

Pojava prvih partizanov na hribih

Nekako proti koncu avgusta ali v začetku septembra meseca se je začelo govoriti, oziroma šepetati, da je tu in tam kdo videl oborožene »četnike«, ki da prebivajo nekje v gozdu. Kmalu za tem pa so se začeli pojavljati tudi po vaseh, seveda samo ponoči. Govorice o »četnikih« so se vse manj slisale, a vse bolj se je govorilo o partizanih. Ljudje so vedeli, kje se zadržujejo. Med temi prvimi partizani je bilo tudi več znanih iz borovniškega konca. Med ostalimi so bili: Tone Zalar iz Laz pri Borovnici, Tone Gradišnik iz Bistre, Tone Cerk iz Borovnice in drugi. Hrane niso iskali po teh vaseh, pač pa so bolj propagandno delovali in pripovedovali, zakaj so vzeli orožje in kako se je treba boriti. Včasih so zaprosili za kakšen kos posede, ali orodja, ki so ga v svojem taborišču potrebovali. Tudi orožje so zbirali. Debevec Janez Štalarjev iz Padeža je že jeseni 1941 izročil Tonetu Gradišniku čisto nov puškomitraljez »zbro-

jevka«, ki ga je odnesel v prvo partizansko taborišče pod Kožljekom. Menda je prav ta zbrojevka pozneje v februarju 1942 leta zgorela v Francjevi štali na Zavrhu. Tudi Dragarjev Tone je bil v tesni in stalni zvezi s temi prvimi partizani in o tem kole pripoveduje: »Največ smo se sestajali pri Pirčku ali pa pri zapuščenih Kavžarjevi hiši. Gradišnikovega Toneta pa sem vodil povsod tam, kjer sem vedel, da so bili bunkerji in taborišča bivše jugoslovanske vojske in sva tam zbirala vse, kar je še ostalo, posebno pa orožje in strelivo. Z Pirčkovim Janezom sva enkrat oktobra meseca pod vodstvom Gradišnika nosila precej hrane v polnih nahrbtnikih iz gozda nekje nad Lazi pri Borovnici pa vse do Pirčka. Od tam naprej so jo nosili pa sami partizani. Na javki pri Kavžarju smo partizane obveščali tudi o vseh premikih italijanske vojske ali karabinerjev. Tja so prihajali tudi drugi partizani, ki pa jih mi tedaj še nismo poznali.«

Sklepali smo, da taborišče partizanov ne more biti prav daleč od tod, vendar pa le nismo vedeli

točno, kje naj bi bilo, spraševali pa tudi nikoli nismo. Res, v soteski Zale med Rakitino in Sv. Vidom (danes Žilce) je tedaj taboril 3. partizanski bataljon, imenovan tudi Krinski, ki je imel štiri čete. Prva večja akcija tega bataljona je bila v nedeljo popoldne 19. oktobra 1941 leta z napadom na Lož, kjer je bila posadka 156. baterije 17. topniškega divizion, pod vodstvom Ljube Šerčerja. Istega dne ali v poznih nočnih urah pa je 4. četa (borovniška) istega bataljona pod vodstvom komandirja Mirka Bračiča in komisarja Toneta Zalarja-Zana napadla italijansko posadko iz 112. čete inženircev v Bezuljaku. Ob tej priliki so partizani zaplenili 5 pušk. Tedaj so razstrelili tudi skladišče eksploziva z okoli 800 kg, ki se je nahajalo v stavbi gasilskega doma in ki so ga Italijani rabili za razstreljevanje bunkerjev nekdanje Rupnikove utrjene linije. Kmalu po tem napadu pa je borovniška četa 25. oktobra na Osredku pod Sv. Vidom doživela nenaden napad Italijanov in tedaj je padlo 8 partizanov, med njimi tudi Šušteršič Ivan iz Brezovice pri Borovnici, ki je nedolgo pred tem prišel v partizane.

Stalne italijanske hajke, visok sneg in mrzla zima, ter pomanjkanje hrane in človeške izgube so prisilile partizane, da so začasno opustili akcije in se umaknili na prezimovanje. Nekateri so se umaknili v Ljubljano ali na svoje domove, a 6 borcev borovniške čete z Tonetom Vidmarjem-Lukom se je zateklo v Bistri in našli novo bivališče na Galetovi štali. Prav ti partizani pa so pozneje sodelovali v Samotorsko četo iz Dolomitov pri napadu na železniški most pri Preserju 6. decembra 1941. Takoj po tej akciji pa se je ta skupina napotila zopet nazaj v gozdove in si severovzhodno od Kožljeka nad strmo grapo postavila novo tabo-

rišče, pozneje znano pod imenom »Koželjski logor«. Skupini so se takoj priključili še trije novborci iz Dola in Bistre. Ko pa je nato prišla še močna skupina iz Brezovice pri Ljubljani in z N. tranjih goric ter iz Rakeka, je bila v drugi polovici decembra formirana četa, imenovana Koželjska četa. Takoj po novem letu so v to taborišče začeli prihajati nove skupine, posebno iz Ljubljane, med njimi je bilo tudi več starih partizanov še nekdanje Krimškega bataljona. V drugi polovici januarja 1942 je Bračič pripeljal močno skupino 70 partizanov iz Dolomitov, tako da je število naraslo na okoli 140 partizanov. Tedaj je bil ustanovljen novi bataljon, ki se je poimenoval po Ljubi Šerčerju, s komandantom Milošem Zidanškom. Medtem so si postavili nekaj novih barak in se pripravljali za nove akcije. Borci bataljona so bili za tiste čase odlično oboroženi, saj so imeli poleg pušk tudi puškomitraljezov in en težki mitraljez.

Italijani so kmalu zavohali da je v tistih gozdovih za Vinjim vrhom neke bivališče partizanov, vendar pa natanko niso vedeli, kje so.

Prvi krvavi zločin okupatorja na hribih

V nedeljo zjutraj 18. januarja 1942 leta so italijanski vojaki 11. bataljona jurišnih inženircev nenada obkolili vas Padež. Na vseh dohodnih vasi so postavili močne zasede. Prišli so tudi v gozda pod Vinjim vrhom v smeri proti koželjski logu ter se tako močno približali partizanskemu borišču, za katerega so že vedeli, da je nekje v smeri.

(Nadaljevanje prihodnji)

ŽE OKOLI TRIDESET AKTIVNIH ČLANOV VRHNIŠKEGA RADIOKLUBA

Kljub težavam aktivni

Radioklub oziroma vrhniške radioamaterje verjetno bolj poznajo po svetu in domovini, kot v našem kraju, zato smo jih v januarju obiskali, da bi o njihovem delovanju, težavah, uspehih in o njih samih izvedeli kaj več. Začelo se je leta 1954, to je namreč rojstno leto radiokluba, nakar so sledila plodna leta dela. Leta 1961 je klub za svoje uspehe in prizadevanja dobil visoko priznanje, bronasto plaketo Nikole Tesle, potlej pa so se stvari spremenile in obmile navzdol, tako da je leta 1965 delovanje radiomaterjev zamrlo. Tako je bilo potem nadaljnjih sedem let, da bi leta 1972 delo znova zaživel.

Danes šteje klub okoli trideset stalnih in aktivnih članov, dasi jih je na papirju včlanjenih preko sedemdeset. Člani radiokluba so samo fantje, a pred leti sta bili včlanjeni in fantom povsem enakoverni tudi dve dekletki, medtem ko je danes pri nekežjemu spolu malo zanimanja za tehniko. Struktura članstva je precej različna, a vsi se med seboj dobro razumejo, čeprav pride včasih do kakšnih zlonamer-nih očitaj. V klub so bili včlanjeni fantje iz vseh koncev naše domovine, predstavniki vseh narodov in narodnosti, razen Črnogorcev, toda čeprav radiomaterji dobro delajo in so zelo aktivni, kar pričajo mnoga priznanja v kletnih prostorih Joma JLA, se je klub znašel v težavah.

Najbolj pereč problem so prostori. Radiomaterji imajo samo majhno sobico v kletnih prostorih doma JLA, ki že dolgo ne more zadovoljiti vseh njihovih potreb, navkljub prošnjam in obljubam, da bomo ta problem kmalu rešili, pa je danes povsem jasno, da spritno varčevalnih ukrepov v tem srednjeročnem obdobju omenjeno vprašanje še ne bo ugodno rešeno. Poleg tega, da je prostor premajhen, nima vode

ni ventilacije, skromna sobica pa služi več namenom. Uporablja se za oddajno sekcijo, konstrukcijsko sekcijo, služi za učilnico telegrafije, za skladišče oziroma magacin, obenem pa je še pisarna in prostor za razvedrilo mladih radiomaterjev. Vsako dogovarjanje s samoupravno stanovansko skupnostjo, teh pa do sedaj ni bilo malo, je bilo brez uspeha in ni prineslo želenih rezultatov. Fantje so spritno tega resnično hvaležni domu JLA in tamkajšnjim starešinam, kajti brez njih ne bi imeli nobenih možnosti delovanja.

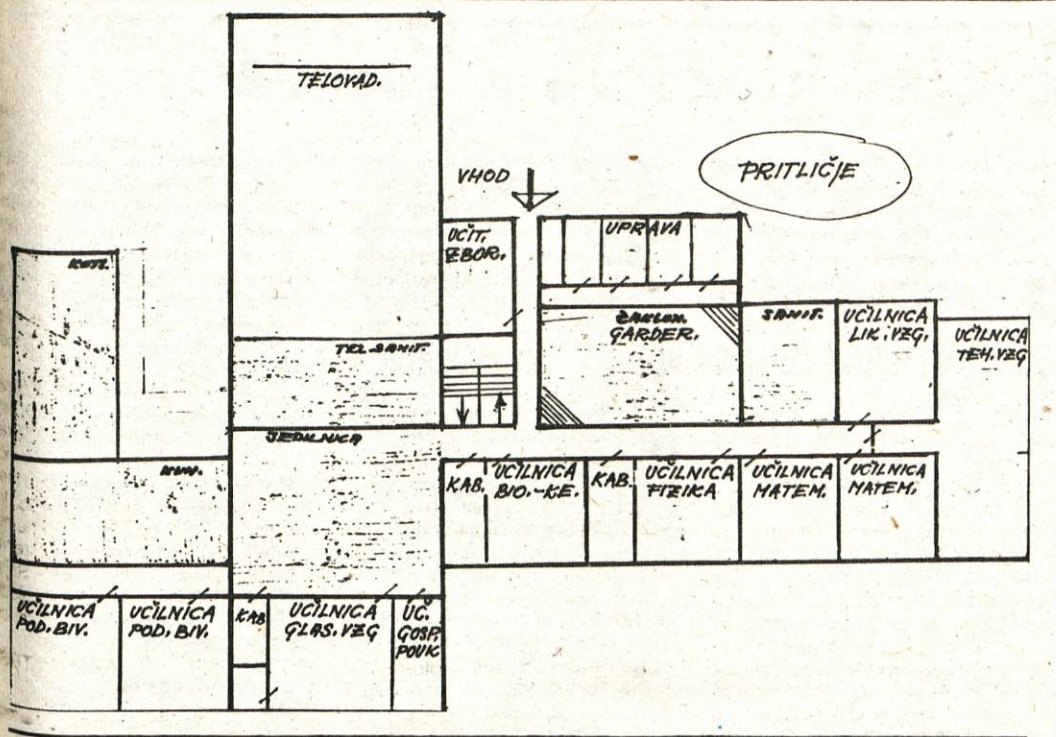
Enak, če ne še večji problem, so finančna sredstva. Stalno je v ospredju vprašanje, kje in kako zagotoviti najosnovnejša sredstva za uspešno delovanje kluba, kajti s strani TTKS se odmerjajo razmeroma nizka finančna sredstva, glede na prošnje, nedvomno pa je, da so radiomaterji med najaktivnejšimi v občini. Slednji bodo morali izdelati bolj natančno mrežo financiranja, ena od rešitev pa je vsekakor iskanje pokroviteljev za posamezne akcije, v okviru kluba radiomaterjev. Problem je tudi v tem, ker delo in aktivnosti radiokluba občani naše občine pramalo poznajo, finančna sredstva pa se odmerjajo prav na tej osnovi, zato je potrebno v tej smeri ljudi bolj seznaniti in poskrbeti za obveščeno, da bodo vsi imeli realen vpogled v obstoječe stanje, probleme in tudi uspehe, s katerimi se srečujejo radiomaterji oziroma njihov klub.

Mladim radiomaterjem se mora omogočiti nadaljnje nemoteno delo, s čimer bomo prispevali h krepitvi radiomaterizma v občini, kar je velikega pomena za SLO in DS. Klub ima nekaj naderjenih mladih operaterjev, ki rangirajo med dvajset najboljših v Jugoslaviji in to so fantastični rezultati, če pomislimo na finančne

težave, težave s prostori in druge stvari, s katerimi drugi dobri radioklubi po Sloveniji nimajo toliko težav ali pa jih sploh nimajo. V preteklem letu so naši fantje na kratki valovni dolžini, na njej je bila največja aktivnost, vzpostavili kar okoli 5000 zvez, na tekmovalju radiomaterjev pa so mladinci prstovojci venotah TO zasedli prvo mesto v SRS in odlično tretje mesto v SFJRJ, od leta 1975 naprej pa v tem tekmovalju na področju Slovenije niso bili nikoli uvrščeni slabše od petega mesta. Ostalih rezultatov ne bi naštevali, kajti tekom let se jih je nabralo ogromno in ne bi mogli vseh predstaviti, veliko pa so jih prejeli tudi posamezniki za več kot uspešno udeleževanje na področju radiomaterizma.

V januarju bo volina skupščina radiokluba, na katero se fantje resno in zavzeto pripravljajo, obenem pa bo to priložnost, da se še enkrat pretehtajo vsi problemi in težave in da tudi ostali prispevamo k hitrejšemu reševanju in premaganju letih. Razpravljati bo potrebno tudi o pritožbah nekaterih stanovancev v bližini doma JLA, češ da radiomaterji s svojimi napravami in delom motijo brezhibno delovanje televizijskega in radijskega programa, obenem pa bo potrebno fantom zagotoviti vsaj minimalne pogoje za delo, sicer se zna ponoviti leto 1965, česa takega pa nihče ne želi. Očitno je, da se ne zavedamo dovolj, kako potrebni so nam radiomaterji in njihovo delo, zato je prav, da o tem razmislimo. Morda smo bili do sedaj resnično pre malo seznanjeni z njihovim delovanjem, sicer bi zanje in za njihovo delo pokazali več zanimanja, to pa si vrhniški radiomaterji na koncu koncev vsekakor zaslužijo.

Franci Tršar

OSNOVNA ŠOLA LOG-DRAGOMER — PREDSTAVITEV

Jeseni že tretja osnovna šola

Nova osnovna šola bo pričela z delom jeseni, 1. septembra, kot tretja osnovna šola v občini. Vzoredno z gradnjo šolskega poslopja je bil oblikovan šolski okoliš, ki obsega naslednja naselja: Blatna Brezovica, Bevke, Drenov grič, Lesno brdo, Log in Dragomer-Lukovica. Nova šola bo matična osnovna šola z dislociranimi oddelki na Drenovem griču in v Bevkah.

trošenje teh sredstev skrajno racionalno. Seveda bo racionalnost imela vpliv na opremljenost šole. Osnovna oprema je zagotovljena, nadaljnja opremljenost, še posebej z učili, pa se bo dopolnjevala v naslednjih letih dela šole, skladno z resnično ugotovljenimi potrebami in aktualnostjo posameznih učil in opreme!

Organizacijo pouka bo eno-in-polizmenska. Učenci od 1. do 4. razreda bodo obiskovali šolo v dveh izmenah, teden dni dopoldne in teden dni popoldne, učenci od 5. do 8. razreda pa bodo imeli enozimski pouk, samo dopoldne. Organizacija pouka na dislociranih oddelkih bo ostala nespremenjena. Učenci iz dislociranih oddelkov bodo po končanem 4. razredu nadaljevali šolanje na matični šoli Log-Dragomer. Šola bo organizirala podaljšano bivanje predvidoma za učence razredne stopnje (1. do 4. razred) v obsegu štirih oddelkov. Organiziranost šole bo omogočala vsem učencem prehranjevanje v šoli — mlečne malice in kosila.

Učenci, oddelki, kadri... Po analizah in statističnih podatkih v občini se šola izven Vrhnike približno 150 osnovnošolcev naših občanov, ki bi po šolskem okolišu sicer obiskovali šolo Log-Dragomer. V srednjeročnem planu nove šole v ustanavljanju smo planirali, da se bo — glede na relativno dober osnovnošolski standard nove šole — preselilo od ugotovljenih 150 učencev dve tretjini, oziroma 100 otrok.

Po planiranih podatkih bo šola ob pričetku pouka v letošnjem šolskem letu obiskovalo 570 do 580 učencev. V novem matičnem poslopju bo 440 učencev, na dislociranih oddelkih Drenov grič 82 učencev in v Bevkah 49 učencev.

Nedefinirano število učencev nove šole predstavlja neznanost pri oblikovanju števila oddelkov šole. Število oddelkov pa je osnova za kadrovsko zasedbo pri vzgojnoizobraževalnem delu. Za kar preciznejšo rešitev dojkonočnega števila učencev nove šole, za potrditev planiranih podatkov bomo po krajevnih skupnostih, ki tvorijo šolski okoliš, anketirali vse starše izven občine šolajočih se otrok za prešolanje na novo šolo. Ob tem velja pripomniti, da zakon o osnovni šoli predpisuje, da se učenci praviloma šolajo v šoli svojega šolskega okoliša.

Log-Dragomer	580 Učencev	23 oddelkov
Ivan Cankar	1340 učencev	45 oddelkov
Borovnica	450 učencev	16 oddelkov

Omenjeno anketo bomo izvedli s pomočjo krajevnih skupnosti in oddelka za notranje zadeve SO Vrhnika v mesecih februarju in marcu.

(Primerjava med osnovnimi šolami v občini):
Log-Dragomer 580 Učencev 23 oddelkov
Ivan Cankar 1340 učencev 45 oddelkov
Borovnica 450 učencev 16 oddelkov

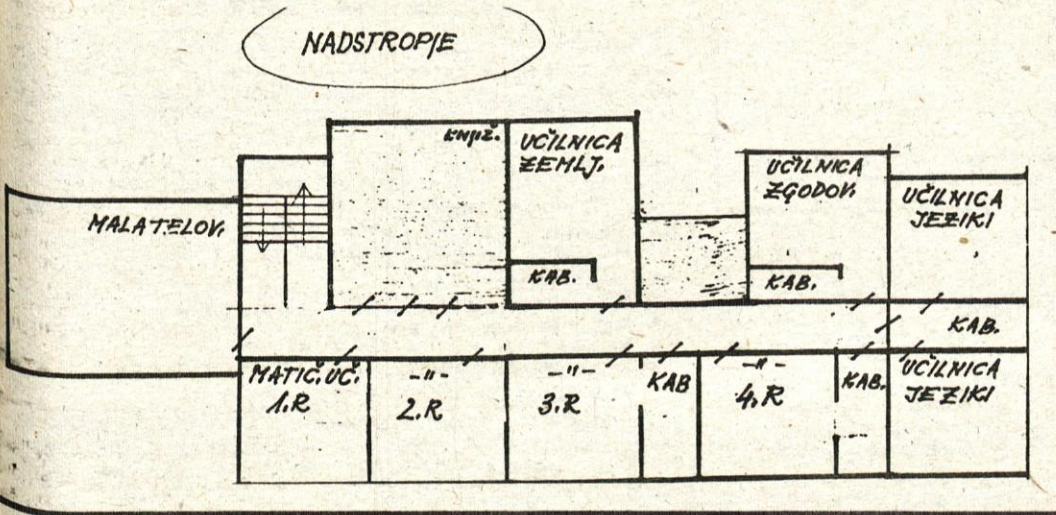
Pričakujemo, da bo na novo ustanovljena šola pričela z vzgojnoizobraževalnim delom v rednem jesenskem roku, če pa bi se dela na novi zgradbi zavlekla, bo pouk začasno potekal v stari stavbi šole na Logu, za učence od 5. do 8. razreda pa v izmeni na šoli Ivan Cankar!

(Po pedagoških merilih naj bi bila idealna osnovna šola, ki bi jo obiskovalo 700 do 900 učencev).

Ostale pomembnejše informacije dobijo občani lahko pri ravnatelju šole Log-Dragomer v ustanavljanju; po telefonu 751-096 na šoli Ivan Cankar Vrhnika.

Pregled prostorskih kapacitet novozgrajene šole — tlorisov pogledi
(glej prilogo tlorisov šole!)

Ravnatelj OŠ Log-Dragomer v ustanavljanju
Lovro Novinšek

Učenci petih razredov v šoli v naravi

Vsi učenci petih razredov obeh naših osnovnih šol so zadnji teden v decembru odšli iz učilnic v povsem drugo šolo — v šolo na snegu. Teden dni so se učili smučanja na Ulovki.

Vodja letošnje zimske šole v naravi, Rafael Jakič, je bil ob zaključku zadovoljen, saj se je tudi to pomembno šolanje otrok zaključilo uspešno in kar je tudi izredno pomembno, brez poškodb. Letos smo se prvič odločili, da šolo v naravi organiziramo že pred letom s pomočjo počitnicami. To pa zato, da otroci osvojijo vsaj najpomembnejše smučarske veščine, da bodo med počitnicami znanje uporabljali, pa tudi več bodo imeli od počitnic.

Ugotovljamo, da starši želijo, da se njihov otrok nauči tudi smučanja, saj vse raje dajajo otroke v to zimsko šolo v naravi, ki postaja vse bolj priljubljena oblika vzgoje. Vsekakor bomo morali tudi v bodoče zagotoviti finančna sredstva za šolo v naravi, ki se je pokazala za izredno koristno. Otroci, ki gredo iz naših šol, znajo praktično planirati in smučati in bila bi velika škoda, če v bodoče ne bo možno zagotoviti denarja, poudarja Rafael Jakič.

Starši so starši letos primaknili 620 dinarjev, ki jih lahko poravnajo v treh obrokih. Otroci so bili na Ulovki dobro preskrbljeni. Že pred jutraj so malicali, opoldne so v brunarici imeli za kosilo enonapravo, pred odhodom pa so še enkrat malicali. Razvrščeni so v vrste — v vsaki vrsti jih je bilo po 12, ki so jih letos za razliko od prejšnjih let večinoma vodili učitelji.

Miha Rus: V teh šestih dneh sem doživel veliko padcev, a zaradi tega nisem bil slabe volje. Vsak dan sem se utrujen vračal domov.

V četrtek je naša skupina šla na žičnico. Do nje smo prišli peš. Pri tem sem se zelo utrudil. Toda ko smo se z žičnico pripeljali na vrh smučišča, me je prelep razgled očaral in nisem čutil več nobene utrujenosti. Po dolini je ležala megla kakor veliko morje. Iz megle se je kakor dim dvigal čudno oblikovan oblak. Toda nad meglo so se bleščale s snegom pobeljene Julijske in Kamniške Alpe. Pod njimi pa je ležalo veliko število hribov, gor in planot. Na levi pa se je videla cerkva Na treh kraljih.

Vem, da sem s te razgledne točke videl le malo naše prelepe domovine Slovenije. Toda kje je tisto mesto, s katerega se vidi vsa Slovenija? Verjetno ga ni.

Mojca Svete: Vsak dan smo se z avtobusom vozili na Ulovko. Imeli smo lepo vreme in tudi primeren sneg za smučanje. Pridan so nas porazdelili po skupinah in smo »Starmali«, naslednje dni pa smo se vozili na vlečnicah. Pri kosilu in počitku smo spoznali kup prijateljev in prijateljic. Zadnje dni smo bili navajeni in je šlo že vse lažje.

Zal pa se zadnjega tekmovalnega dne nisem mogla udeležiti, ker smo imeli tekmovalci tekmo na Kailču.

Veselo vzdušje med upokojnici

Marsikatero društvo v našem kraju se ubada z različnimi problemi, bodisi s prostorskimi ali finančnimi, pa organizacijskimi in vsemi ostalimi, ki sodijo zraven, zato smo se odločili in obiskali društvo upokojnencev, da bi iz prve roke izvedeli, kako tečejo aktivnosti in delo pri njih, oziroma, ali naši upokojnenci res mirno preživljajo jesen svojega življenja. Vsi, ki so člani društva, se radi pohvalijo, ne pozabijo povedati, da so zadovoljni, obenem pa priznajo, da imajo kot člani društva precej ugodnosti, katerih ostali starejši občani, ki niso včlanjeni nimajo.

bate naših prisrčnih dedkov. Kadar je potrebno zalučati kroglo, se roka seveda umiri, telo postane brhko, in pričrčani smo, da noben mladenič ne bi tako natančno približal ali s treh korakov razbil pozicijo nasprotnika, kot to zmorejo in znajo vrhniški upokojnenci. Da so res pravi mojstri »svoje obrti«, pričajo številne nagrade in priznanja, ki krasijo njihove vitrine, saj so bili na mnogih prireditvah in tekmovaljih zmeraj med najboljšimi.

Društvo upokojnencev Vrhnika šteje danes okrog 750 članov. Sedež ima na Vrhniki, v senci doma krajevske skupnosti na Tržaški cesti 12. Vodstvo društva predstavlja upravni odbor, ki ga upokojnenci volijo vsaka štiri leta, delo in poslovanje vodstva, ali če hočete — upravnega odbora, pa nadzoruje nadzorni odbor. V društvu upokojnencev Vrhnika se poleg mesta samega vključujejo še upokojnenci iz vasi Verd, Stara Vrhnika, Sinja Gorica, Bevke, Blatna Brezovica, Drenov grič, Lesno brdo, Velika in Mala Ligojna, Podlipa, Smrečje in Zaplana. Seveda zgoraj omenjena številka ne pomeni vseh upokojnencev, saj je veliko takih, ki v društvo niso včlanjeni, ker nočejo biti člani ali pa ne vedo za vse aktivnosti, zanimivosti in ugodnosti, ki jih društvo nudi svojim članom. Vsem upokojnencem, ki so se živeli v društvu, v tamkajšnje delo, interesne dejavnosti in sekcije, čas hitreje mine, pa tudi življenje imajo pretežje.

Ker ne želimo na dolgo in široko govoriti le o balinarih, kajti tako bi zapostavili ostale, predvsem tu mislimo na upokojenke, ki navadno ne prihajajo na balinišče, moramo povedati, da društvo vsako leto organizira do štiri izlete za svoje člane, in sicer v različne turistične kraje. Odziv je vsako leto dober, za nemalokaterega starejšega človeka pa življenjsko doživetje, predvsem za tistega, kateremu so te stvari novost in se poprej v življenju z njimi ni srečeval. Enkrat letno se naši upokojnenci udeležijo srečanja društev upokojnencev Primorske in Notranjske regije, ki ga prireja zveza društev upokojnencev iz Nove Gorice. Prejšnja leta so se srečanja odvijala v Brdih, lanske leto pa je bilo na Lovkanih in ta kraj se omenja tudi za letošnje srečanje. O vseh aktivnostih, srečanjih in prireditvah se upokojnenci obveščajo z glasne deske v domu, kjer je zmeraj vse lepo in čitljivo objavljeno.

Zelo aktivna je balinarska sekcija, v kateri imajo seveda glavno besedo predstavniki moškega spola. Pri domu imajo dve lepe urejeni balinišči, za katere skrbijo sami. Z balinanjem si lahko vsak po svoje krajša urice, se zabava in rekreira, nemalokrat pa se ob kozarčku zlate kapljice na balinišču razvijejo modre in zelo možgane de-

Vse upokojenke ali upokojnici, katerih pridne roke se ukvarjajo s klekljanjem, se zbero v domu vsako sredo. Pridejo skupaj, malce poklepetajo in se razvedrijo, s seboj pa prinesejo izdelane čipke, katere odkupi njihov stalni odjemalec, podjetje »Dom« iz Ljubljane. Čipke v njihovih rokah dobijo nek drugačen prizvok, so del teh ustvarjalnih ženic in nadebnih dedkov, katerim pomagajo premagovati čas, del njihovega časa so, za katerega pravijo upokojnici, da jim kar prehitro mine. Res je in delo klekljaric ter njihovih tovarišev ni poplačano z nobenim denarjem, čeprav postanejo nemalokrat najvrednejši okras v stanovanju bogatejših. Kdor klekja in bi svoje izdelke rad oddal: vsako sredo v domu upokojnencev, kjer bo pridobil še marsikatero izkušnjo več.

Pionirji v vrhniški kasarni

Gosta megla nas je spremljala v decemborskem — še posebej za vojake — svečanem jutru, ko smo predstavniki PIONIŠKEGA ODREDA JANEZ MRAK obiskali vrhniško kasarno. Predstavniki JLA smo čestitali k njihovem prazniku — 22. decembru.

Poleg vseh ostalih ugodnosti, ki jih društvo upokojnencev nudi svojim članom, moramo omeniti še eno. Vsako leto namreč nabavljajo premožja za svoje člane, in sicer na podlagi pogodbe, ki jo je društvo sklenilo s »Kurivoproda« iz Ljubljane. Ker je v njihovih vrstah veliko že starejših članov, pa tudi onemoglih, ki si kurjave ne morejo drugače priskrbeti, jo društvo vsako leto nabavi pri »Kurivoproda« . Tu imajo za naše društvo veliko razumevanja in glede na vse omenjene faktorje so dali našim upokojnencem prioriteto pri nakupovanju v njihovem podjetju. To je vsekakor pohvalna odločitev in za vzor vsem ostalim.

Kdo izmed nas ne bi vedel, da so se tega dne leta 1941 zbrali v malem bosanskem mestecu Rudu partizani in ustanovili močno brigado, ki so jo sestavljali sami prekaljeni borci. Poimenovali so jo PRVA PROLETERSKA brigada. Takih brigad je kasneje nastalo še več, saj se je vedno teptano in ponizano jugoslovansko ljudstvo dvignilo v vse večjem srdcu proti pohlepnejemu sovražniku in v vse večji ljubezni do svojih gozдов, zemlje, rek, tovaren, cest, gora — do svoje domovine. Vse te brigade so se združile v en sam nepremagljiv zid poguma, neuklonljivosti in vere v lepšo prihodnost, katerega najtrdnjša opeka je bil tovariš Tito. V vojni vihri so kljubovale sovražniku in ga dokončno pregnale z naše zemlje.

Društvo se ob novem letu vedno spomni svojih članov in tiste, ki so prekorčili osemdeseto leto, in onemogle, obdari z novoletno čestitko in manjšo vsoto denarja, letos denimo z 250-novotni dinarji. Morda bo kdo dejal, da je ta vsota enaka ničli, a staremu človeku pomeni veliko, posebej osamljenim in bolnim, takih pa v občini ni malo in predvsem mladina se bi jih lahko večkrat spomnila. Ob skromni vsotici denarja in prisrčni čestitki vedo, da se je nekdo le spomnil nanje, da niso sami.

Letošnji dan JLA se je razlikoval od vseh prejšnjih, saj smo ga praznovali prvič brez tovariša Tita, ki mu dolgujemo zahvalo za vse, kar danes imamo.

Pred pričetkom proslave smo поблиže spoznali vso kasarno in njeno okolico. Marsikdo med nami še ni videl tanka od blizu, zato smo pozorno spremljali vsak gib vojakov, ki so nam pokazali, kako se z njim upravlja.

Zaverovani v nova spoznanja nisimo niti opazili, kako je čas hitro minil. Že se je pričela proslava. Na vojaškem stadionu so stali v vrstah vojaki in njihova godba je zaigrala jugoslovansko himno. Vsi skupaj smo z enominutnim molkom počastili spomin tovariša Tita. Sledil je dolg govor polkovnika vrhniškega garnizona in nekaterih drugih predstavnikov JLA. Najbolj slavostna je bila podelitev nagrad in odlikovanj, s čimer je bila proslava tudi zaključena.

Članarina za vsakega posameznika znaša trideset novih din. letno (30 din), kar nedvomno ni veliko. Vsak lahko vplača še vzajemno samopomoč, ki znaša sto novih din (100 din) letno, ni pa obvezna. V to vzajemno samopomoč so vštete nekatere obveznosti društva upokojnencev, v primeru smrti njihovega člana, kajti svojci dobijo v primeru smrti plačnina te vzajemne samopomoči 2000 din, za pogrebom vsakega člana gre društveni prapor, na domu razobesijo žalno zastavo in na oglasni deski je objavljeno, kdo je umrl in čas pogreba. To so stvari, o katerih presodi vsak posameznik sam in se potem odloči, kakor se mu zdi najbolj prav.

Preden sem od blizu spoznala življenje vojakov, sem si ga le težko predstavljala. Zdal ko ga bolj poznam in vem, da so dobro opremljeni za najmodernejšim orožjem, sem prepričana, da se nam ni treba bati za varnost naše domovine, dokler bodo oni v snegu, vetru, dežju, vročini in viharju bdeli na naših mejah.

Seveda ne smemo pozabiti, da ima društvo tudi svoj bife. Odprt je vsak dan od osme pa tja do enaindvajsete ure, razen ponedeljka. Cene so nekoliko nižje kot drugod, prilagojene tudi prenekateri skromni pokojnici, zato »za šank« rada stopita tudi dedek in babica s pitkejšo denarnico, ker si tega v tej današnji draginji nemalokje drugje in večkrat prav gotovo ne moreta privoščiti. Takšnih pa, verjemite nam, ni malo. V bifeju upokojnencev nihče ne gleda na dobiček, ampak poslujejo v mejah, ki omogočajo rentabilnost. Tak način so na koncu koncev izbrali upokojnenci sami in prav so izbrali.

Na koncu lahko zapišemo, da društvo upokojnencev nika uspešno deluje, vrata pa so na stežaj odprta za vse starejše občane, ki še niso včlanjeni. Vsak upokojenec ni deležen samo različnih ugodnosti, ki jih nudi društvo, kajti lahko bi našli še cel kup drobnih pozornosti, topline, potrežljivosti, vsega tega pa v prenekaterem drugem društvu manjka. Zrardi vseh teh dobrih lastnosti stalni člani radi prihajajo v dom in čeprav ga z vseh strani obdajajo visoke stavbe, je v njem več kot dovolj topline.

Darinka Koderman in Vesna Mišvel

FRANCI TRŠAR

Teritorialci na smučeh

Ulovka je bila letos prizorišče I. smučarskega prvenstva enot TO Ljubljanske pokrajine. Tekmovanje je konec decembra zgledno organiziral občinski štab TO Vrhnik. Poleg predstavnkov Pokrajinskega štaba TO, občinske skupščine in občinskih DPO je prisostvoval tej obliki športne aktivnosti pripadnikov TO tudi sekretar medobčinskega sveta ZKS Franc Svetel.

Cilj tekovanja je bil preverjanje borbene pripravljenosti pripadnikov TO v zimskih pogojih.

Prvenstva se je udeležilo 13 ekip OŠTO Ljubljanske pokrajine, od tega 4 mladinske. Vsako ekipo so sestavljali 3 pripadniki TO, oziroma mladinci prostovoljci.

Tekmovanje se je odvijalo na 5km dolgi progi, ki je bila odlično pripravljena in katero so morali tekmovalci preteči na vojaških smučkah ter vmes opraviti še streljanje z avtomatsko puško, za kar je bilo vsaki ekipi dodeljeno 9 nabojev.

REZULTATI:

Članske ekipe	Skupen čas	Število zadetkov
1. OŠTO Vrhnik	0.42.65	7
2. OŠTO Kočevje	0.44.00	5
3. OŠTO Logatec	0.44.19	2
Mladinske ekipe:		
1. OŠTO Kočevje	0.40.25	9
2. OŠTO Ribnica	0.46.27	4
3. OŠTO Logatec	0.47.27	3

Članska ekipa OŠTO Vrhnik in mladinska ekipa OŠTO Kočevje sta osvojili prehodni pokal, ki ga je podelil komandant TO Ljubljanske pokrajine, polkovnik Anton Mlakar.

Za ekipo OŠTO Vrhnik so tekmovali: Grom Matija, Grom Janez in Sajo Anton.

PETER JAVOR

Za pokal »Barje 80«

Mladi iz vrhniških okoliških vasi si najdejo toliko prostega časa, da se lahko kdaj pa kdaj ukvarjajo tudi s športom. Čeprav so to otroci s kmetov, si ne odrečejo urice pod košem na igrišču ali igranju kake druge discipline.

Že več let prirejajo mladi iz OOSMS Blatne Brezovice, Bevk, Ligojne in Podlipje razna športna tekmovanja. Ob teh prilikah se spoznavajo, krepijo bratstvo in enotnost.

Tudi lansko leto so se med seboj dogovorili o skupnem sodelovanju in pripravi prireditve »BARJE 80«.

To je zimska športna prireditev v smuku in veleslalomu. Tekmovanja potekajo v vsaki od omenjenih KS.

Tekmovanje je namenjeno mladincem oz. pionirjem. Tekmovalo je šestintrideset tekmovalcev, iz vsake KS po devet.

Prva vožnja je bila v nedeljo, 21. 12. 1980 v Ligojni. Vozili so smuk ter dve vožnji veleslalomu. V skupni uvrstitvi vseh treh voženj je bil prvi CELARC Roman iz Ligojne, drugi KONČAN Andrej iz Bevk, tretji pa GOSTIŠA Andrej iz Blatne Brezovice.

V soboto, 27. 12. 1980, je bilo podobno tekmovalje v Blatni Brezovici in v nedeljo, 28. 12. 1980 v Bevkah.

3. 1. 1981 je bilo zadnje tekmovalje v Podlipi. Proga in nasploh organizacija je bila tu najboljša. Na žalost so manjkali tekmovalci iz KS Bl. Brezovice in si tako v skupni uvrstitvi priborili zadnje mesto. Prvi so bili tekmovalci Podlipje, drugi iz Bevk in tretji tekmovalci iz Ligojne. Vsi najboljši so prejeli pokale in priznanja. Za vsa organiziranja in dogovarjanja je poskrbel športni klub Blatna Brezovica. Glavni organizator pa je bil JERAJ Srečo.

UMEK MILAN

Smučarji tekači — pozor

Razmah smučarskega teka v Sloveniji je tudi na Vrhniku čedalje občutnejši, saj se število tekačev — rekreativcev — stalno veča in je že preseglo število 100. K temu pripomorejo tudi množične smučarske prireditve širom Slovenije, na katerih se skoraj vsako nedeljo srečujemo.

Letošnjo glavno tekaško sezono smo začeli na Blokah sredi decembra in Trnovskem maratonu teden dni kasneje, kjer so bili izvedeni že februarja 80 napovedni teki, ki jih zaradi lanskoletnega pomanjkanja snega ni bilo mogoče izvesti.

No, letošnjo sezono gre organizatorjem smučarskih tekov zima na roko, saj so bili izvedeni vsi predvideni teki v januarju na Predmeji, v Cerkljah, v Dražgošah in Dupljah. Če se vreme ne bo nenadoma spremenilo, bodo organizatorji Bloških tekov in Trnovskega maratona izvedli svoje prireditve 1. oziroma 8. februarja.

Formiranje tekaške sekcije

Da bi naše formalno neorganizirano tekaško udejstvo organizirali, smo se vrhniški smučarski tekači odločili, da ustanovimo tekaški klub kot sekcijo pri smučarskem klubu pri Športnem društvu Partizan Vrhnik. Namen tega je predvsem, da bi se bolj organizirano pojavljali na množičnih tekmovalnih, še okrepili tekaško dejavnost na Vrhniku in vzpodbudili tudi najmlajše za tovrsten šport. S strokovnim delom naj bi v bližnji prihodnosti dosegli tudi tekmovalne uspehe. Za vse začetnike bomo organizirali tečaje teka in mazanja smuču pod geslom »Na teku se dobimo«. Navsezadnje pa bo letos že drugo občinsko prvenstvo v smučarskih tekih, in sicer 31. 1. ob 9.30 s štartom in ciljem pri gostilni »Malčiči« na Stari Vrhnik. Če se nam nameravate pridružiti, se lahko za natančnejše podatke pozanimajte na ZTKO Vrhnik ali neposredno pri tekačih, ki so pripadniki te dejavnosti na Vrhniku.

Na teku se dobimo

Da bi razmahnil in približali smučarski tek vsem, ki to želijo, smo se odločili v letošnji zimski sezoni organizirati tečaje oziroma treninge za vse smučarje tekače, tako za začetnike, kot tudi za druge. Tako se bomo po želji in glede na prosti čas posameznika, dokler bo sneg, dobivali na tekaških smučinah, ki že obstojajo. In sicer na Vrhniku pri Elektronu, na Mirkah, Stari Vrhnik pri Podčelu, kjer vam bodo osnove teka in mazanje smuču prikazali Grom Janez, Bogdan in Marjan vsak teden, dokler bo sneg, od ponedeljka do petka od 16. do 18. ure (glej urnik) od 26. januarja dalje.

URNIK tečajev oziroma treningov smučarskega teka
Vsak dan od 16.—18. ure

Dan (od 16.00—18.00)	Kraj	Vaditelj
Ponedeljek	Mirke	Grom Bogdan
Torek	Vrhnik (Elektron)	Grom Janez
Sreda	St. Vrhnik (Podčelo)	Grom Marjan
Četrtek	Mirke in Elektron	Grom Bogdan, Janez
Petek	Stara Vrhnik	Grom Marjan

S. J.

REKREACIJA

Vabimo vsa dekleta in žene (starost ni pomembna), ki pogrešajo rekreacijo in razvedrila, da se nam pridružijo ob četrtkih zvečer. In kaj delamo? Tečemo, telovadimo, plezamo, igramo košarko in odbojko. ... vendar vse skupaj ni tako naporno, kot se sliši. Pridite in telovadite z nami! Dobimo se torej v četrtek ob 19. uri v »Partizanu«!

K. P.

Smučarjev je iz leta v leto več

Sredi zime smo, zato je tudi razumljivo, da so na športnem področju najaktivnejši ravno smučarji. Smučarska sekcija pri ŠD Partizan Vrhnik je z Zvezo telesnokulturnih organizacij že organizirala smučarske tečaje za otroke. Samo v prvem tednu počitnic je bilo na tečaju 160 otrok. Janez Barbo, predsednik smučarske sekcije, je dejal, da pri organiziranju tečajev iščejo najcenejše oblike, predvsem pa skušajo tečaje organizirati tako, da bo čim več otrok znalo smučati. To pa so v prvi vrsti tečaji po krajevnih skupnostih. Tam bi se otroci najceneje naučili smučati. Žal pa jim za tako obliko učenja smučanja manjkajo vaditelji, oziroma animatorji smučanja po krajevnih skupnostih. Zato bodo organizirali tudi tečaj za vaditelje.

«Kot poskus, kako se obnese ta oblika,» pravi Janez Barbo, »smo letos že izvedli šest tečajev za cibernane na Mirkah, na Trojici in na Idrijski cesti. Rekli smo si, da naj bo to poskus. Kar presenečeni smo bili nad tolikšno odzivnostjo, zato bomo s takimi tečaji nadaljevali in jih poskušali organizirati povsod, kjer bo vsaj nekaj želje. Jasno pa je, da mora biti v tistem kraju nekdo, ki bo pomagal pri organizaciji. Najrealnejše bi bilo, da bi bili tudi vaditelji domačini. Menimo, da mora biti baza naše

dejavnosti v vrtcih, v krajevnih skupnostih in na osnovni šoli. Poskušamo pripraviti to bazo, zato pa potrebujemo kadre in smo že začeli s strokovnim usposabljanjem. Rabimo pa veliko vodnikov ravno za najmlajše, zato je vsakdo, ki želi kakorkoli in kjerkoli pomagati, izredno dobrodošel.»

Dejali ste, da so to najcenejše oblike tečajev? »Da. Pa tudi največ otrok lahko zajamemo v šolo smučanja. Predvsem se poslužujemo domačih smučič. Tudi 5-dnevni tečaji na Ulovki so sorazmerno poceni. Stanejo 950 dinarjev, medtem ko podobni tečaji drugje stanejo bistveno več. Otroke vsak dan vozimo na Ulovko. V ceni je vračunana tudi vlečnica, malica in enolončnica za kosilo v brunarici.»

Skratka, gre za množičnost?

»Ja, zavedamo se, da bomo le z množičnostjo dobili dobre tekmovalce. Zastavili smo si načrt dela in računamo, da ga bomo v štirih letih kolikor toliko uresničili. Pri tem nam gre za to, da bi šola v naravi otroci imeli že v 3. razredu osnovne šole. To bi bilo idealno, saj sedaj nastaja praznina med prvo organizirano obliko seznanjanja otrok s smučanjem v mali šoli, ko se otroci stari šest let do 5. razreda osnovne šole. Le redki otroci so deležni strokovnega vodenja. Ta praznina je prevelika in jo moramo zapolniti s ceneniimi tečaji po krajevnih skupnostih, ki naj bi predstavljali začetek

strokovnega učenja smučanja. Nato bi sledila šola v naravi, kjer bi že začeli s selekcioniranjem in ti otroci bi bili vključeni v tekmovanje za Notranjski pokal. To je posebna oblika tekovanja v naši regiji. Ustanovljena je bila zato, ker se naši tekmovalci na republiških tekmovalnih norejo izrazito izkazati. V tem tekmovalju notranjskih občin: Vrhnik, Logatec, Postojna, Ilirska Bistrica, Idrija in Cerkno pa se tekmovalci, gre za pionirsko raven, uspešno potrjujejo. Logična posledica kvalitete v Notranjskem pokalu je, da se najboljši pomerijo v republiškem merilu. Iz naše občine je že šest tekmovalcev doseglo točke vrhunškega razreda.

Tako hočemo doseči še večjo

množičnost. Letos bo že c. 90 naših mladih smučarjev vseh starostnih kategorij tekmovalo v tem tekmovalju.

Kaj pa naprej, ko bodo starejši zadržimo v naših vrstah čim daljšo do mlajših mladincev. Nato pa jih bomo vključili v vadiateljske in sodniške kadre. Hočemo imeti sklenjeno njevo celo verigo od cibernane do člana. Iz vsakega smučarja imamo namen ustvariti smučarskega delavca, ki bo tudi kot rekreativec vedno aktiven v smučarski sekciji. Skratka, poskušamo ustvariti pripravnost smučarski aktivnosti.

Zaenkrat so v naši sekciji samo alpski smučarji. Vendar glede na dejstvo, da vsi otroci le niso enako nadarjeni, nekateri so sposobnejši za smučarski tek, bomo v naslednje vrste pritegnili tudi tekače rekreativce, ki jih je v naši občini veliko. Bodo izkušnje prenašali na mlajše še.

Ob tem je poudaril, da veliko pričakujejo ravno od staršev. Pokazalo se je, da so starši zainteresirani, saj jih je na prvi sestanek, kjer so imeli s tekmovalci, prišlo nekaj več kot štirideset. »Največ uspeh bomo dosegli, če bodo starši, ki so prvi strokovni vzgojitelji, vedeli kako naj otroka uče smučanja. Če bodo sami pripravljali delovati in se vključiti v tečaj bomo veliko pridobili,« je ob zaključku poudaril Janez Barbo.

Lavrenčič Tomo zmagal na Češnjici

Ugodne snežne razmere so nam omogočile, da smo v nedeljo, 18. 1. 1981, organizirali tradicionalni gozdni smuk »ČEŠNJIČA 81«. Za realizacijo smo imeli le dobra dva dni časa, zato je bilo treba krepko poprijeti za delo. Dan pred tekmo nas je delalo na progi okrog 40 in tako nam je tudi uspešno. V nedeljo zjutraj je Verđ že zgodaj zaživel. Zbralo se je 118 smučarjev in smučarjev vseh kategorij, ki so se ob progi podali na start 2700m dolge proge z višinsko razliko 270m. Sonce, ki je preganjalo strupeni mraz, je veliko prispevalo k odličnemu tekmovalnemu vzdušju.

Malo po deseti uri je častni predsednik tekovanja Žirovnik Urban otvoril tekmovalje, nastopajočim je zaželel športni boj in dobre rezultate. Prvi se je po progi spustil Matjažev Matjaž. Njegov kombinizon, klobuk, dolga suknja, pumparice, smučiči domače izdelave in gorjača v roki je obudil spomin na dni, ko so se 1938. leta fantje prvič pomerili v smuku s Češnjice.

Nato je šlo zares. Mlajši so startali z železniške postaje na pol krajši progi, mladinci in člani pa z vrha

REZULTATI:

- I. Pionirke:
1. Vilma Jaklič — 1.43.00
 2. Nataša Rijavec — 1.55.60
 3. Branka Rihar — 1.59.00
- II. Mlajši pionirji:
1. Vrhovec Uroš — 1.57.10
 2. Oblak Igor — 1.58.60
 3. Bogataj Stefan — 2.13.90
- V. Mladinci:
1. Jaklič Aleš — 3.00.60
 2. Verbič Vlado — 3.02.45
 3. Garafoj Miran — 3.03.19

NAGRADE SO PRISPEVALI:

LIKO Vrhnik — Parketama Verd
Kmetijska zadruga Vrhnik
Industrija usnja Vrhnik
Iskra Antene Vrhnik
Droga Portorož — TOZD Vrhnik
Hotel Mantova, Partizanska knjiga, Stržinar Anže, Furlan Tone, Trček Tone, Gostilna Zalar, Gostilna pri Mari, Gostilna Bistra, Gostilna Marinčič.

Češnjice. Dobrih rezultatov je bilo veliko in Aleš Jaklič se je s časom 3.00.60 zelo približal rekordu proge. Zato je napetost na cilju v Retovju, kjer se je zbralo veliko gledalcev narasčala, saj so si od članske konkurence obetali še boljše čase. Tu izrazitega favorita ni bilo, saj je trikratni zmagovalec Češnjice Grom Janez alpske smučiči zamenjal s tekaškimi. Tako je večno drugi Lavrenčič Tomo izkoristil prilžnost in z najboljšim časom dneva 3.00.26 tudi zmagal.

Tekma se je svečano končala, saj se nihče od tekmovalcev ni poškodoval. Vemo namreč, da so hitrosti na smučeh vsako leto večje, zato je vožnja po gozdni poti veliko bolj nevarna. Prizadevni organizatorji so se zelo trudili in vzorno pripravili progo ter izpeljali tekmovalje, zato se vsem, ki ste pomagali, najlepše zahvaljujemo. Obenem se zahvaljujemo tudi vsem, ki so prispevali praktične nagrade.

Hladnik Elo

4. Verbič Boštjan — 3.03.27
 5. Demota Marjan — 3.07.45
- VII. Veterani:
1. Peter Habič — 3.06.50
 2. Tone Sluga — 3.06.74
- II. Mladinke:
1. Gorenc Marta — 1.39.30
 2. Telban Polona — 1.41.10
 3. Dobrovoljc Moja — 1.55.30
- IV. Starejši pionirji:
1. Rijavec Marko — 1.30.30
 2. Sajo Igor — 1.32.20
 3. Gorišek Tomaž — 1.33.90
- VI. Člani:
1. Lavrenčič Tomo — 3.00.26
 2. Krašovec Iko — 3.00.90
 3. Pahor Lado — 3.01.69
 4. Leskovec Branko — 3.03.18
 5. Jakše Marjan — 3.03.27
 6. Stare Slavko — 3.04.37
 7. Petrič Niko — 3.04.54
 8. Vrhovnik Tine — 3.04.99
 9. Langenvalter Janez — 3.06.55
 10. Margon Roman — 3.08.25

ŠAHOVSKE VESTI

Turnir veteranov

Pod pokroviteljstvom krajevnih skupnosti Vrhnik je konec decembra šahovski turnir priredilo 4. tradicionalni turnir veteranov — šahistov starejših od 40 let.

Rezultati: 1. Gospodarič Rado 9,5, 2. Markovič Stojan 6,5, 3. Jurca Ivan 6 točk.

Hitropotezni turnir

Na letošnjem prvem hitropoteznem turniru ŠD Vrhnik, ki je sicer drugi v sezoni sodelovalo 10 šahistov.

Rezultati: 1. Hadalin Boris 7, 2. Markovič Stojan 6, 3. Trnavčevič Rudija 5,5 točk.

Občinsko pionirsko prvenstvo

10. januarja je šahovski klub Borovnica organiziral občinsko šahovski prvenstvo pionirje. Tako za posameznike kot za ekipe.

Rezultati:

Ekipno:
Mlajši pionirji: 1. OŠ I. Cankar Vrhnik, 2. OŠ Borovnica
Mlajše pionirke: 1. OŠ Borovnica, 2. OŠ I. Cankar Vrhnik
Starejši pionirji: 1. OŠ I. Cankar Vrhnik, 2. OŠ Borovnica
Starejše pionirke: 1. OŠ I. Cankar Vrhnik, 2. OŠ Borovnica
Posamezno:
Mlajši pionirji: 1. Čačič Dejan (Vrhnik), 2. Jamnikar Gregor (Vrhnik), 3. Turšič rovnica)

Tekma pionirjev na Ulovki

ŠD Partizan — Smučarska sekcija — je priredil dne, 4. 1. 1981, na Ulovki veleslalom, za cibernane in cibernanke za južno regijo. Po kakovosti je bilo tekmovalje zelo kvalitetno, saj so nastopili otroci iz nekaterih naših najboljših klubov. Prizadevni prireditelji so imeli obilo težav pri tako zahtevnem tekmovalju, ne samo, da jih je trlo pomanjkanje snega, poleg tega je nastopila huda odjuga in bila je bojazen, da se tekmovalje ne bi moglo izpeljati konca. No, po samem tekmovalju se je šele pokazalo, da ves trud prejšnjih dni ni bil zaman in da je bila proga zelo dobro pripravljena, je potrdil tudi glavni sodnik SZS, ki je bil prisoten na tem tekmovalju.

Vseh nastopajočih je bilo 103: 32 cibernank in 71 cibernanov.

Rezultati: cibernanke:

1. Maja Škrjanc, Olimpija — 60,03
2. Mateja Kavčič, Olimpija — 60,44
3. Barbara Cerar, Valentin Vodnik — 63,11
4. Asja Matijevc, Valentin Vodnik — 64,85
5. Anja Tahmajster, Valentin Vodnik — 66,45

Od Vrhničank so nastopile 4 cibernanke. Po hudi smoli naše najboljše Maja Škrjanc — odšla se je ji je varnostna vez tik pred ciljem — so se uvrstile: Kujala Špela na 11. mesto, s časom 70,60, na 24. mesto Rijavec Nataša, čas 81,10, na 25. mesto Oblak Ana, čas 89,54.

Pri cibernanih so bili najboljši:

1. Gregor Grilc, Mengeš — 57,97
2. Matjaž Kavčič, Olimpija — 58,12
3. Dejan Dodig, Valentin Vodnik — 58,44
4. Borut Kremžar, Valentin Vodnik — 60,06
5. Rotar Klemen, Valentin Vodnik — 60,06

Zastopstvo vrhniških cibernanov je bilo številnejše:

14. Janez Barbo — 62,92
15. Matjaž Sluga — 63,56
17. Tomaž Mikulan — 64,15
19. Klemen Stojanovič — 64,29
28. Matic Mrak — 67,71
37. Peter Štular — 72,72
43. Peter Furlan — 73,87

Soklič Št.

Oživela so košarkarska igrišča

Novembra se je začelo vrteti kolo ligaške košarke v Sloveniji in Jugoslaviji. Medtem ko lahko sledimo uspehom in neuspehom zveznih ligašev, je prav, da pogledamo tudi nižji rang tekovanja, točneje: drugo slovensko ligo — Zahod, v kateri sodelujejo po nekajletnem premoru tudi košarkarji vrhniškega košarkarskega kluba.

V zahodni drugi slovenski ligi sodelujejo letos ekipe: Vrhnik, Postojna, Cerknice, Idrija-Cerkna, AET Tolmina, Radovljica, Jesenice, Kočevja, Gostola in Lesonita. Lahko rečemo — bolj ali manj znana imena slovenske klubske

košarke. Po petem kolu lige je vrstni red sledeči:

1. Lesonit 8 točk
2. Kočevje 8
3. Gostol 8
4. Jesenice 8
5. Postojna 6
6. Cerknica 2
7. Vrhnik 2
8. Radovljica 2
9. Idrija-Cerkno 2

Takoj lahko poudarimo, da je tabele časna, po vsakem kolu se spreminja. Predvsem ni realna

slika osmo mesto ekipe Vrhnik. Kajti le športna sreča je obrnila hrbet vrhniškimi fantom, da niso bili po petem kolu na vrhu lestvice. Vse tekme, z izjemo gostovanja v Postojni, so Vrhničani nesrečno izgubili v zadnjih minutah tekme z minimalno razliko enega ali dveh košev. Poleg tega so vrhniški igralci imeli veliko smolo pri zrebanju nasprotnikov, kajti na prvo tekmo so morali v goste v Tolmin, kasneje pa so v petih kolu še trikrat gostovali.

Če pogledamo, da so na vrhu lestvice ekipa Lesonita, Gostola in Jesenice, potem ni nujno, da so te ekipe tudi najboljše, da igrajo naj-

boljše, najbolj moderno in najbolj učinkovito. To ne, pač pa je glavni vzrok za visoko uvrstitev njihove sodelovanje v slovenski ligi v preteklem letu. Leto, dve ali tri igra nje v nekem ligaškem tekmovalju, pa prinese uigranost in zanesljivost, predvsem pa veliko večjo izkušnost, kot jo imajo igralci Vrhnik, v bistvu še vsi mladinci. Po prečna starost ekipe je šele 19 let, to pa je dovolj zgovoren podatek, opravičuje osmo mesto na lestvici klub veliki strokovnosti in trenerskim izkušnjam trenerja Draga Doviča.

MARJAN SEDEK
KK Vrhnik

Strelci Slovenije v Razorski dolini

V počastitev dneva JLA, 22. decembra, so strelci TRAP sekcije Dolomiti iz Vrhnik dne 21. decembra 1980 priredili že drugo strelsko tekmovanje v disciplini TRAP, ki bo postalo tradicionalno. Pokrovitelj tega tekmovanja je kasama Ivan Cankar, ki tesno sodeluje s strelci. Razveseljuje vse več tekmovalcev, pa čeprav poteka v težkih pogojih, mrazu in snegu, kar je za strelski šport neobičajno. Telega tekmovanja se je udeležilo 34 strelcev in 8 štiričlanskih ekip iz vse Slovenije, kar je dokazovalo za parkirni prostor avtomobilov z registriranimi tablicami od MB, CE, KR, LJ, KP do GO. Med udeleženci niso bili strelci, ki segajo v sam vrh jugoslovanskega strelstva.

Člani sekcije so že dva dni pred tekmovanjem pripravljali strelišče ter sneg, snežno odejo do samega pričetka tekmovanja in kljub temu, da je delo in organizacija negativno vplivala na strelske sposobnosti, so dosegli I. mesto med ekipami.

Prihodnje tekmovanje bo verjetno potekalo že na novem olimpijskem strelišču, na katerem bomo lahko sprejeli še večje število strelcev, v kontraprimeru se bojimo, da

bomo prisiljeni omejiti število tekmovalcev. Upamo, da bomo člani sekcije ob pomoči prijateljev strelskega športa, ZTKO in delovnih organizacij iz Vrhnik uspeli dograditi ta zelo pomembni strelski objekt.

REZULTATI

- Posamezno (50 golobov)
1. Marjan Sotlar (Svoboda Senožeče) 48
 2. Janko Rožmarin (Olimpija Ljubljana) 47
 3. Ivan Tkalec (Olimpija Ljubljana) 44
 4. Franc Končan (Dolomiti Vrhnik) 43
 5. Damjan Hvala (SD Nova Gorica) 42
 6. Roman Bokavšek (Dolomiti Vrhnik) 41
 7. Matjaž Štum (Dolomiti Vrhnik) 40
 8. Milan Hlupič (Agis Ptuj) 39
 9. Franjo Rebernik (Bine Grajzer Veveče) 38
 10. Franc Može (Svoboda Senožeče) 38

Ekipno (4x50 golobov)

1. Dolomiti Vrhnik 159
2. Olimpija Ljubljana 157
3. Svoboda Senožeče 145
4. Agis Ptuj 143
5. SD Nova Gorica 139

Vsi najboljši posamezniki in ekipe so prejeli pokale in priznanja Komande garnizona in sekcije Dolomiti.

FRANC KONČAN

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNE KNJIGE:

- Adamič S.: Temelji biostatistike
Aktualna idejnopolična vprašanja tekočih gospodarskih...
Bernik S.: Arhitekt Milan Mihelič Bilo je častno živeti s Titom
Broz J.: Šestdeset let revolucionarnega boja ZKJ
Cvetko D.: Davorin Jenko
Čermelj L.: Materija in energija v sodobni fiziki
Delo z murni
Devetak G.: Tehnične inovacije
Filipič F.: Slava Klavara
Grafenauer L.: Literarno-zgodovinski spisi
Haffner S.: Hitler
Ingarden R.: Eseji iz estetike
Ingolič A.: Velika stavka
Jadranski koledar
Janež S.: Franc Lévec
Jugoslavija
Kadrovska dejavnost v združenem delu
Kajzer J.: Štirje srčni možje
Kernmayr H. G.: Tako je kuhala moja mama
Kitič B.: Literarna ustvarjalnost
A. Hienga
Kovač P.: Slovarček tujk
Kraigher S.: Za socialistično samoupravno demokracijo
Levstek P.: Hitra kuhinja
Likar M.: Zdravje v družini
Mate M.: Padala so zatemnila sonce
McGuigan D. G.: Meternich in Vojvodina
Medicinska enciklopedija. I.
Messegue M.: Zelišča za zdravje
Naš malček
Novak F.: Poslovni in uradovalni jezik
Občina kot komuna
Osnove lokostrelstva
Osnovno šolstvo
Platon: Kratilos
Predpisi o varstvu pri delu
Prešernov koledar 1981
Priatelj N.: Uvod v matematično analizo
Psihoanaliza in kultura
Pučnik J.: Velika knjiga o vremenu
Rubičić C.: Ustavni vidiki uredništvanja kolektivnega dela...
Simončič T.: Druga zvezda
Smole J.: Protislovja današnjega sveta
Sodnomoedicinska opravila zdravniške splošne prakse
Sinkovec S.: Sodobno kletarjenje
Staubringer Z.: Po Titovi poti
Šubic I.: Tiskarna Urška 14
Taborne knjige
Taborniške veščine
Taborniški mnogobojji
Tehniška enciklopedija VII
Temeljni programov idejnopoličnega usposabljanja...
Tovariš Tito
Trinajsta seja CK ZKJ
Turk I.: Finančno računovodstvo
Vojvodin B.: Predpisi o inventuri s pojasnili
Župan M.: Delitev po delu
Žigon A.: Cerkev sv. Martina v Smartnem pri Litiji
Žižmond E.: Družbenoekonomske razmere v Jugoslaviji

LEPOSLOVJE

- Mladinsko:
Bizjak H.: Uganke
Busch W.: Picko in Packo
Crompton R.: Vrnitev Brownovega najmlajšega
Donnelly E.: Zbogom, dedek
Grimm J.: Kralj Drozgohrad
Jurec B.: Ko Nina spi
Jurec B.: Prigisče zvezd
Jurec B.: Zrebiček brez potnega lista
Kovač P.: Urške so brez napake
Makarovič S.: Maček Titi
Maček M.: Pobarvanka
Moja koklja, špiklja špiklja
Rodari G.: Pravljičice za igro
Tollo J.: Zelena premičnica Zemlje
Vitez G.: Zrcalce
Volk in sedem kozličkov
Zupančič O.: Sneguljčica
Naj mi sije sončce
Košta M.: Štirje fantje muzikantje

Za odrasle:

- Hieng A.: Obnebe metaljev
Ingolič A.: Delovni dan sestre Marje
Ingolič A.: Pretargana naveza
Kocbek E.: Pred viharjem
Kosmač C.: Tantadruj
Praček A. K.: Moja ameriška leta
Svetina T.: Volčiči
Špur K.: Ljubezen je bolečina
Švajncr J.: Tam, kjer dom stoji
Štinec E.: Aktivist
Krakar L.: Poldan
Messner J.: Fičafajke

Prevodi:

- Bronte C.: Sirota iz Lowooda
Camus A.: Mit o Sizifu
Drakul S.: Bela dolina
Echegaray J.: Blaznost ali svetost
Fallaci O.: Neki človek
Garcia M. G.: Patriarhova jesen
Gross G.: List
Grun V.: Blodni ogenj in plamen
Heidenstam V.: Karlinci
Hen J.: Jokohama
Hermann K.: Mi, otroci s postaje Zoo

- Hooker R.: M. A. S. H. doma
Jakovljevič S.: Velika zmeda
Jong E.: Kako rešiš svoje življenje
Lem S.: Seneni nahod
Likar M.: Zdravje v družini
Mandelštam M.: Spomini
Mason R.: Veter ne zna brati
Nordhoff C.: Temna reka
Pasternak B.: Kratka proza
Sabolović M.: Brazgotine
Savič M.: Ujec našega mesta
Stefanović S. M.: Podpis Tito
Steinbeck J.: Vzhodno od raja
Suzann J.: Dolores
Soljan A.: Luka
Vandenberg P.: Nofretete
Vonnegut K.: Mačja zibka
Yerby F.: Usode Foxovih
Ibsen H.: Peer Gyut

V srbohrvatskem jeziku — za mladi- no:

- Balog Z.: Tko je čega sit
Da Vinci L.: Basne i legende
Ršumović Lj.: Utorak večje ma štiri mi reče
Vitez G.: Kako živi Antuntun

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNE KNJIGE

- Aktualni problemi
Alkoholizem
Androjna V.: Postopek za prekrške
Barker E.: Churchill in Eden v vojni
Baš A.: Slovensko ljudsko izročilo Bilten 1970
Bobot R.: Josip Broz Tito
Borko E.: Načrtujmo potomstvo
Bovard A.: Karoserija in avtočarstvo
Britovšek M.: Korenine stalinizma in negativne posledice...
Brzeziča A.: Amatersko školovanje
Curk J.: Mariborsko Pohorje
Devetak G.: Tehnične inovacije
Dmitrovič N.: Priročnik o zemljiški knjigi
Družbeno varstvo samoupravnih pravic in družbene lastnine
Gospodinski koledar
Howarth S.: Miniaturni vrtiči
Humar J.: Primož Trubar rodoljub ilirski
Ideologija in estetski učinek
Igličar A.: Vodilo za predmet sociologija
Kalčič B.: Akrobatsko smučanje
Kavčič V.: Mladost v boju
Klinar P.: Mednarodne migracije
Kovač P.: Slovarček tujk
Kramar M.: Pedagoški položaj učencev v šoli sam. social. družbe
Krizman B.: Pavelič između Hitlera i Mussolinija
Likar P.: Anton Trstenjak
Lipušček M.: Spodaj na Sat el Arabu
Landberg F.: Bogati i najbogati. I.
II.
Marjanovič J.: Draža Mihailović između Bratanaca
Marušič B.: Šentviška planota

ZVEZNI SEKRETARIAT ZA LJUDSKO OBRAMBO — PERSONALNA SLUŽBA —

razpisuje NATEČAJ

za sprejem kandidatov za učence splošnih srednjih in vojaških šol in gojence srednjih in vojaških šol rodov in služb v letu 1981

SREDNJE VOJAŠKE ŠOLE SO:

- Letalska splošna srednja vojaška šola »Maršal Tito v Mostarju«;
— Splošna srednja vojaška šola »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani (vpis samo iz območja SR Slovenije).

V navedeni šoli je možen vpis v 1. 2. in 3. razred.

- Srednja vojaška šola kopenske vojske v Sarajevu, smeri:
— pehotna,
— artilerija,
— artilerijsko-raketne enote protizračne obrambe,
— oklepne enote,
— inženirstvo,
— zveze,
— atomsko, biološka in kemična obramba.

Tehniška srednja vojaška šola kopenske vojske v Zagrebu, smeri:

- strojniška,
— elektrotehniška,
— raketna,
— kemijskotehniška,
— prometna.

Letalskotehniška srednja vojaška šola v Rajlovcu, smeri:

- strojnutehniška,
— elektrotehniška,
— elektronskotehniška,
— telekomunikacijska.

Momariškotehniška srednja vojaška šola v Splitu.

Intendantska srednja vojaška šola v Sarajevu.

Sanitetna srednja vojaška šola v Novem Sadu, smeri:

- medicinska
— farmacevtska (smer sprejema samo v 3. razred).

V navedene šole je možen vpis v 1. in 3. razred.

KAKŠNI SO POGOJI ZA SPREJEM?

Na natečaj se lahko prijavijo fantje, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- a) splošni pogoji:
— da so zdravi in sposobni, kar bo ugotovila pristojna vojaška zdravniška komisija;
— da niso bili sodno kaznovani in da proti njim ne teče kazenski postopek;
— da imajo priporočilo o moralnopoličnih lastnostih za šolanje in službovanje v oboroženih silah;
— da imajo soglasje staršev — skrbnikov.

b) posebni pogoji:

1. kandidati za 1. razred:
— da so rojeni leta 1965 ali kasneje;
— učenci, ki obiskujejo 8. razred osemletke, so morali 7. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so osemletko že končali, so morali v 8. razredu doseči najmanj dober uspeh;
— učenci, ki so v 7. oziroma 8. razredu imeli dober uspeh, morajo v tem razredu imeti najmanj dobro oceno iz matematike, fizike in kemije;
2. kandidati za 2. razred:
— da so rojeni leta 1964 ali kasneje;
— učenci, ki obiskujejo 1. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 8. razred osemletke končati z najmanj dobrim uspehom,
— učenci, ki imajo v 8. razredu osemletke dober uspeh, morajo iz matematike, fizike in kemije imeti oceno najmanj dobro.

3. kandidati za 3. razred:

- da so rojeni leta 1963 ali kasneje;
— učenci, ki obiskujejo 2. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 1. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so 2. razred končali, morajo v tem razredu imeti najmanj dober uspeh;
— učenci, ki imajo v 1. in 2. razredu dober uspeh, morajo v tem razredu iz matematike, fizike in kemije imeti najmanj oceno dobro.

KAKO SE PRIJAVITE?

Kandidati, ki se žele javiti na ta razpis, naj se zglasijo pri občinskem oddelku za ljudsko obrambo na Vrhnik, Cankarjev trg 4 ali po telefonu 751-081.

ŠOLANJE, PRAVICE IN OBVEZNOSTI UČENCEV IN GOJENCEV

Šolanje se v splošnih srednjih vojaških šolah in srednjih vojaških šolah rodov in služb začne 1. septembra 1981 in traja štiri, tri oziroma dve leti.

Učenci in gojenci stanujejo med šolanjem v internatu in imajo na stroške Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do stanovanja, hrane, oblačil in obutve, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvenega varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov.

Učenci Letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« so med šolanjem poleg obvladovanja rednega programa dolžni leteti z jadralskimi in motornimi letali z dvojnimi komandami po programu jadranske letanja, po končani šoli pa nadaljujejo šolanje na Letalski vojaški akademiji.

Učenci splošne srednje vojaške šole »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani nadaljujejo po končani šoli šolanje na Vojaški akademiji kopenske vojske.

Gojenci srednjih vojaških šol rodov in služb so po končanem šolanju sprejeti v aktivno vojaško službo s činom vodnika ustreznega rodu ali službe.

Učenci oziroma gojenci so dolžni po končanem šolanju ostati v službi v Jugoslovanski ljudski armadi toliko časa, kolikor določa Zakon o službovanju v oboroženih silah.

Medsebojne obveznosti kandidatov, sprejetih na šolanje, in Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo, bodo urejene s pogodbo. S to bodo, poleg drugega, določeni stroški šolanja (stroški za hrano, stanovanje v internatu in mesečni denarni prejemki) za primer, če učenec oziroma gojencec po svoji krivdi ne bo izpolnil obveznosti.

Natečaj velja do konca aprila 1981.

O rešitvi prošnje bodo komisije za izbiro učencev in gojencev obvestile kandidate do konca maja 1981.

KJE DOBITE INFORMACIJE?

- Vsa obvestila v zvezi z natečajem lahko kandidati dobijo pri:
— Splošni srednji vojaški šoli »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani, tel.: (061) 345-686.
— Upravi vojaškega okrožja Ljubljana,
— Občinskem oddelku za ljudsko obrambo, Vrhnik, Cankarjev trg 4, tel.: (061) 751-081
— Skupnosti za zaposlovanje.

Novoletna čestitka »Našemu časopisu«

V Našem časopisu najdemo tudi mladi bralci marsikatero novico, ki je sicer ne bi izvedeli. Preberemo, kako delajo v naših tovarnah in podjetjih, kaj se dogaja na kulturnem in športnem področju, kako živimo občani Vrhnik. Zato je prav, da Našemu časopisu pošljemo v novem letu veliko dobrih prispevkov, vsem pa, ki se trudijo, da časopis resnično prihaja med nas, želimo srečno roko pri urejanju.

Prebiram Naš časopis, ki poln je zanimivih novic in mi želim le to, v letu novem še bolje bi mu šlo.

Zvezdana Antonijevič
v imenu lit.-nov.-krožka na OŠ Borovnica

Pripis uredništva: Dovolili smo si, da to čestitko objavimo tudi zato ker vsakdo raje sliši hvalo kot grajo pa tudi zato, da bi v naše uredništvo resnično prišlo veliko vaših prispevkov dragi občani.

AVTOMONTAŽA LJUBLJANA TOZD KOVINARSKA VRHNIKA, Partizanski tabor 1, p.p. 40

Objavlja

naslednja prosta dela in naloge:

1. 5 KV proizvodnih delavcev ključavničarjev z znanjem varjenja,
2. 5 KV proizvodnih delavcev varilcev,
3. 5 PK proizvodnih delavcev ključavničarjev,
4. 5 NK delavcev za priučitev kovinske stroke — ključavničarske,
5. 2 KV kovinostrugarja.

Pod tč. 1., 2. in 5. zahtevana izobrazba KV ustrezne smeri.

Poskusno delo traja: za dela in naloge pod tč. 1., 2. in 5. 60 dni, za ostala dela 45 dni.

Pismene prijave morajo kandidati skupno z dokazili o strokovnosti predložiti v roku 20 dni od objave komisiji za delovna razmerja TOZD KOVINARSKA Vrhnik, Partizanski tabor št. 1.

Stanovanje ni zagotovljeno.

Kandidati bodo o rezultatih obveščeni v roku 30 dni od datuma objave.

Gasilsko društvo

ZAPLANA

Po sklepu upravnega in nadzornega odbora

razpisuje opravila in naloge

hišnika

Isčemo starejšo osebo ali zakonski par, ki ima veselje do gasilstva. Stanovanje je zagotovljeno. Ostalo po dogovoru.

Pismene ponudbe pošljite do 20. februarja 1981 na naslov: Gasilsko društvo Zaplana.

ZAHVALA

Ob boleči, nepričakovani smrti našega najvse ljubljenega sina, brata in strica

Nika Žaklja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam izrekli sožalje in darovali cvetje ter ga tako v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Iskrena hvala fantom iz Stare Vrhnik za pomoč v težkih trenutkih in za ganljive poslovilne besede.

Hvala vsem!

Žalujoci: mama, ata, brata Franci in Vinko, sestra Ljuba z družinami

ZAHVALA

Ob prerani izgubi moža in očeta

Franceta Podlipca

se iskreno zahvaljujemo Gasilskemu društvu Ligojna, Krajevni skupnosti za spremstvo na njegovi zadnji poti, za darovane vence in za vse, kar ste storili v počastitev njegovega spomina.

Mala Ligojna

Žena Franka z družino

ZAHVALA

Ob izgubi moža in očeta

Petra Sečnika — Pera

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, predstavnikom vseh družbenopolitičnih organizacij, predstavnikom delovnega kolektiva IUV za izkazano pomoč, pozornost, poklonjeno cvetje in vence. Hvala za poslovilne besede na domu in ob odprtem grobu.

Hvala vrhniški garniziji za poslednjo vojaško čast.

V imenu vseh sorodnikov

žena Marija, hčerka Dori z družino, sin Peter z družino in sestre z družinami

OBČINSKA KONFERENCA SZDL VRHNICA ŽIRIJA ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

RAZPISUJE za leto 1981

Srebrna priznanja OF

Priznanja OF so namenjena posameznikom in organizacijam za dolgoletno družbenopolitično delo, za dosežke trajne vrednosti, ki zaslužijo splošno družbeno priznanje, zlasti v razvijanju samoupravnih in delegatskih odnosov in uveljavljanju revolucionarnih tradicij Osvoobodilne fronte.

Žirija bo predvsem upoštevala delovne ljudi, delegate in občane ter njihove organizacije, ki so se posebno izkazali in so še dejavni pri uresničevanju idejno-političnih nalog SZDL v družbenopolitičnih organizacijah in društvi ter družbenopolitičnih in samoupravnih skupnostih. Upoštevala bo tudi mlajše in druge družbenopolitične delavce, ki za svoje družbenopolitično delo še niso dobili pomembnejših družbenih priznanj, odlikovanj ali nagrad.

Predloge za srebrna priznanja OF naj predlagatelj pošljejo (družbenopolitične in družbene organizacije, organizacije združenega dela, društva in drugi družbeni dejavniki) žiriji za podeljevanje priznanj OF pri OK SZDL Vrhnica, Cankarjev trg 8, najkasneje do 15. marca 1981. Vse obveščamo, da je to edini objavljeni razpis in jih o razpisu ne bomo še posebej obveščali.

Žirija za podeljevanje priznanj OF pri OK SZDL Vrhnica

Komisija za odlikovanja in priznanja Skupščine občine Vrhnica

RAZPISUJE na podlagi 9. člena odloka o podeljevanju priznanja občine Vrhnica

Priznanje občine Vrhnica — »plaketa pisatelja Ivana Cankarja« za leto 1981

Razpisni pogoji in navodila za oblikovanje ter dostavo predlogov:

Priznanja na področju gospodarstva podeljujemo za dosežene posebne uspehe trajnejšega pomena v razvoju samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, v organizaciji in vodenju temeljnih ter drugih organizacij združenega dela, če so ti uspehi odločilno vplivali na izboljšanje gospodarjenja ter na utrditev njihovih razvojnih perspektiv.

Priznanja na področju družbenih dejavnosti podeljujemo za dosežene posebne uspehe na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, zdravstva, socialnega varstva in ostalih družbenih dejavnosti, če so ti uspehi odločilno vplivali na izboljšanje dela in samoupravnih odnosov v posamezni panogi družbene dejavnosti, v samoupravnih interesnih skupnostih, društvi, krajevnih skupnostih ali v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela za področje družbenih dejavnosti.

Priznanja na področju ljudske obrambe, družbene samozasčite in varnosti podeljujemo za posebne uspehe, dosežene na teh področjih v občini, krajevnih skupnostih, temeljnih organizacijah združenega dela za izredne zasluge in uspehe Jugoslovanske ljudske armade pri utrjevanju bratstva in enotnosti, sodelovanja v družbenopolitičnem, kulturnem in športnem življenju občine, ob pomoči pri naravnih in drugih nesrečah in za posebne uspehe na področju družbene samozasčite, varnosti občanov in varnosti v prometu.

Predlog za podelitev mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega predlagajo, in podrobne podatke, ki so potrebni za vsestransko in objektivno presojo ter oceno uspešnosti dela kandidata.

Kandidata za priznanje lahko predlagajo temeljne organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, samoupravne interesne skupnosti, društva, zveze, organi občinske skupščine, krajevne skupnosti ter občani občine Vrhnica.

Pismene predloge za priznanje je treba poslati najkasneje do 20. marca 1981 na naslov: Komisija za odlikovanja in priznanja Skupščine občine Vrhnica, Tržaška cesta št. 1.

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA IN PRIZNANJA SO VRHNICA

»Naš cilj in naša osrednja naloga v letošnjem letu je ustanovitev krajevnih odborov Rdečega križa v krajevnih skupnostih.« pravijo na občinskem odboru. Računajo, da jim bo to uspelo vsaj v večini krajevnih skupnosti. Sedaj že uspešno delujejo štiri krajevne organizacije: na Vrhniki, v Borovnici, v Dragomeru in v Podlipi. Kmalu pa bo ustanovni obči zbor v Ligojni. Zavedajo se načel socialističnega humanizma, vzajemnosti in solidarnosti, ki jo bodo še bolj okrepili z večjim članstvom v krajevnih skupnostih. S tem skušajo zagotoviti, da bo v široko zastavljenem programu dejavnosti Rdečega križa sodelovalo čimveč aktivistov. Vedo, da le množičnost in dobra organiziranost vodita k uspehu. Zato se skupaj s socialistično zvezo, predvsem krajevnimi konferencami povezujejo, da bodo te v lastnih sredinah vodile akcije za ustanovitev krajevnih organizacij.

Sicer pa je na novo konstituirani občinski odbor Rdečega križa že sprejel program svojega dela v sedanjem srednjeročnem obdobju. Moramo pa poudariti, da glede na vlogo in naloge Rdečega križa kot organizacije, ki z izvrševanjem svoje

dejavnosti zadovoljuje potrebe in interese občanov, oziroma sodeluje pri zagotavljanju pogojev za delo tudi na področju zdravstva, socialnega skrbstva ter vzgoje in izobraževanja, menijo, da bi bilo v skladu z določili zakonov o svobodni menjavi dela na teh področjih nujno, da se organizacija Rdečega križa vključi v delo občinske izobraževalne skupnosti, zdravstvene skupnosti in skupnosti socialnega skrbstva. Zato so pripravili tudi samoupravni sporazum, s katerim se bodo podpisniki dogovorili o izvedbi programov dela, o financiranju dejavnosti rdečega križa ter tudi o obsegu posameznih dejavnosti in storitev.

Pri programiranju dejavnosti so upoštevali, da bodo morali doseženo stanje na področju ljudske obrambe in družbene samozasčite preseči, predvsem pa še povečati usposobljenost in mobilnost v krajevnih skupnostih, doseči planirano organiziranost, materialno opremljenost in aktivizacijo članstva. Tudi akcija »Nič nas ne sme presenetiti«, ki je v letu 1979 dala izredne rezultate, bo v raznih oblikah postala vsakoletna akcija in vsakodnevno prizadevanje tudi rdečega križa. Ena prvih nalog je

Krajevna organizacija Rdečega križa iz Vrhnike je ob letu pripravila v Domu upokojevcev prijetno priridevje. Osvancem so zapeli in zaplesali pionirji, zadonela je tudi harmonika, ob slovesu pa so jim pionirji za srečo v novem letu izrekli tudi nageljne.

usposabljanje občanov za nego bolnika in poškodovanca. Zato bodo organizirali 20 in 80-ume tečaje o prvi pomoči za občane in člane ekip prve pomoči civilne zaščite in rdečega križa. Občinski odbor bo nadaljeval z organiziranjem tečajev in izpitov prve pomoči za kandidate za voznike motornih vozil in v sodelovanju z organizacijami združenega dela usposabljal delavce za potrebe nudenja prve pomoči in preprečevanja nesreč ob delu.

V okviru zdravstveno vzgojne dejavnosti bodo dali prednost boju proti alkoholizmu in proti kajenju, prizadevanje za napredek splošne higijene, pri varstvu okolja itd.

Posebno pozornost pa bodo posvetili nadaljnemu pospeševanju sosedske pomoči starejšim občanom in invalidom. V krajevnih skupnostih pa bodo nadaljevali z usposabljanjem aktivistov rdečega križa za pomoč starejšim ljudem bolnikom in mladim družinam z otroki. V okviru oblik solidarnosti, in socialne dejavnosti pa bodo še vnaprej vodili akci-

je, kot so zbiranje oblačil, ob posteljnine in pohištva.

Še posebej pa se bodo posredovali pri pridobivanju mladih članov. Sicer že uspešno delujejo na področju rdečega križa. Pravi je to zahtevna in pomembna naloga, saj morajo mlade dobro pripraviti na delo v rdečem križu za celo življenje. Na področju krvodajalstva, večje solidarnostne akcije, si občinski odbor Rdečega križa v sodelovanju z drugimi družbenimi iniki tudi v prihodnje prizadeval, v vrste krvodajalcev solidarnost vključuje vedno več občanov, mladine. V bodoče se bodo posredovali pri dogovorih z Zavodom za fuzijo krvi, tako da bodo prišli mladi. S tem pa bo večji odtok članov, saj je bilo včasih, ko je oblika že vplejana, veliko več dajalcev na posamezni akciji. Sedaj se odzivajo predvsem krvodajalci in zavedajo se, da morali ravno obveščanju posredovati več pozornosti.

Se v eni krajevni skupnosti se pripravljajo, da ustanove krajevno organizacijo Rdečega križa. V Ligojni smo obiskali Jakoba Lebnarja, ki je predsednik iniciativnega odbora. »V Ligojni je pred 30 leti že bila organizacija RK, potem pa je prenehala delovati. Sedaj pa jo na pobudo krajevne konference SZDL zopet postavljamo na noge. Mislim, da mora biti v vsaki krajevni skupnosti dobra organizacija Rdečega križa. To je nujno, zato smo se tudi resno lotili ustanavljanja.

Imamo kadrovske popolnjen 5-članski izvršni odbor in smo že pripravili program dela, ki ga bomo potrdili v prihodnjih dneh na ustanovnem občnem zboru. Jasno pa nam je, da nas čaka precej dela. Želimo, da bi bili vsi Ligojčani člani RK, če že ne aktivni, vsaj podporni.« nam je povedal Jakob Lebnar.

Njihova prva naloga sedaj je pridobiti čim več članov. Predvsem mlade želijo vključiti. Takoj bodo nabavili članske izkaznice in pobrali članarino, da bodo imeli za začetek vsaj nekaj denarja.

Program dela je kar širok in temelji na sodelovanju s civilno zaščito, saj nameravamo skupaj organizirati tečaje prve pomoči. Še bi lahko naštevali, ampak pogledimo samo najpomembnejše njihove naloge: pridobivanje novih krvodajalcev, skrb za zdravo okolje, ažurno vodenje seznama vseh krajanov, ki so opravili tečaje prve pomoči, organizacija pomoči starejšim občanom ter drugo delo, ki sodi k dobri organizaciji Rdečega križa.

Log — priprave na dokončanje gasilskega doma

Kot vsaka organizacija tako tudi naše gasilstvo vodi in drži pokonci naš ljudje. Tem ljudem ni žal prostega časa in tudi prevoženih kilometrov, ki jih zahtevajo razna dela pri obnovi gasilskega doma. Kali loškega gasilstva je posadil sedaj že pokojni Ivan Remškar. Najbolj viden napredek pa je v zadnjih šestih letih. K temu je pripomogla res posrečena izbira vodstva. Bili so izbrani najboljši med najboljšimi. Precej nežno roko in tudi ugaljen dostop do ljudi ima predvsem predsednik gasilskega društva Kavčnik Anton. Človeka zna pridobiti za delo. Poleg tega pa je med krajanji tudi zelo priljubljen in cenjen. Verjetno je to tudi res, ker drugače ne bi mogli toliko dela opraviti udarniško. Res pa je tudi, da je dom že skoraj urejen. »Toda skoraj še ni zajca ujeti«. Pri domu bo treba urediti še pod v dvorani, nabaviti nekaj inven-

tarja in drugih drobnih predmetov. Najbolj nujna pa je zunanja stran. Čeprav je dom znotraj lepo urejen pa tega ne kaže njegova zunanja stran. Posebej pa se je treba zahvaliti matični knjižnici na Vrhniki, ki je zelo lepo uredila prostore v novem domu. Kmalu pa bomo imeli na Logu po zaslugi tovarišice Iskrenovičeve tudi čitalnico. Poleg vsega tega pa nam je pomagala tudi pri zbiranju sredstev.

Če na kratko pogledamo opravljeno delo, bomo ugotovili, da je veliko napravljenega, za dokončno ureditev pa bomo potrebovali še nekaj deset starih milijonov. Zato se že sedaj obračamo na kulturno skupnost, gasilsko zvezo in vse druge dejavnike, da bi ta naš dom dogradili s skupnimi močmi. Naša lastna sredstva in vse rezerve so izčrpane.

L. ROŽNIK

Dobra preskrba v »Mlečni«

Prehrana je zelo pomemben del človekovega vsakdana in verjetno ga ni Vrhnica, ki ne bi vedel za Mlečno restavracijo ali pa vsaj za trgovino, katera je poleg v istem posloplju, zato smo tovarišice Ščukovtovo, ki je v Mlečni poslovodja gostinskega obrata, zaprosili za kratek razgovor, kako uspešno je posloval obrat v preteklem letu in kako bodo delali vnaprej. Vzrok za uspešno poslovanje obrata ne tiči samo v dobri in raznoliki prehrani, hitri postrežbi ali cenah, primernih za delavce v žep, ampak ima veliko zaslug za to marljivo in prijazno osebje, ki se na vsakem koraku trudi, da bi bil sleherni gost zadovoljen in njegove želje potešene. Da vse skupaj dobro teče, si prizadevajo vsi zaposleni v gostinskem obratu in čeprav so deležni tudi kakšne kritike, kar je pogoj za nadaljnje, še uspešnejše delo, so vsi zadovoljni, prepričani pa smo, da so na koncu koncev zadovoljni tudi gostje.

Tovarišica Ščukovtovo je v Mlečni zaposlena od leta 1971 kot poslovodja gostinskega obrata. Skupaj z ostalim osebjem pripravila tople obroke za delovne občane. Sprva so se v prehrabeni ciklus vključili združni obrati, kajti Mlečna spada pod upravo kmetijske zadruge Vrhnica, potem pa še ostali, in tako so začeli graditi samopostrežni obrat. Poleg domačinov se v Mlečni restavraciji ustavi tudi prenekateri turist, ki ga pot pripelje mimo, a vse zmožljivosti vseeno niso izkoriščene.

Tako so denimo v preteklem letu v Mlečni pripravili od 500 do 600 obrokov na dan, zmožljivost kuhinje pa je kar 1500 obrokov dnevno. V Mlečni se bi torej lahko pokrepčal še marsikateri občan, posebej velja to za tiste, ki nimajo organiziranega toplega obroka. Tovarišica Ščukovtovo je nadalje povedala, da bi bili pripravljene organizirati celo lastni prevoz, če bi bilo seveda več odjemalcev, s tem pa bi bila preskrba s hrano nedvomno cenejša in boljša.

V gostinskem obratu Mlečne skušajo kar najbolj ustreči gostom in se

jim prilagoditi. Jedilne liste pripravljajo tedensko, tako da vsak vnaprej ve, kaj bo naslednjega dne lahko dobil na krožniku. Jedilnik je precej raznolik, saj je na dan moč dobiti do deset različnih jedil. Cene so primerne za vsak žep in se gibljejo od 16 din za dobro malico do 60 din, kolikor stane dobro kosilo. Zaradi neizkoriščenih možnosti kuhinje bi lahko sindikati v tistih sredinah, kjer toplih obrokov še nimajo urejenih, več razpravljali o tem.

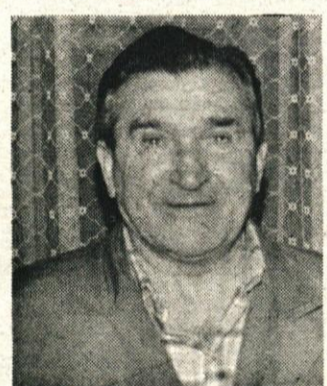
Gostinski obrat Mlečne skuša vsakemu občanu ponuditi največ, zato delovni ljudje radi prihajajo in zadovoljni odhajajo, kar smo izvedeli iz razgovora z njimi. Delo in trud oseba sta tako poplačana, levji delež pri delovnem uspehu pa imata prisrčna domačnost in prijaznost, kar marsikje drugje še kako pogrešamo. V tako sredino delavnih občan rad zaide. Naša dolžnost je, da mu zagotovimo vsakodnevni topli obrok in v Mlečni, kjer zmožljivost kuhinje še niso v celoti izkoriščene, vsekakor so pogoj za to.

F. TRŠAR

Vzoren šofer

Danes pravimo, da je vsako delo častno, poklic šoferja pa vsekakor spada med najtežje in najodgovornejše. V poplavi nesreč, katerim smo sleherni dan priče na naših cestah, se mora poklicni voznik še posebej zavedati teža vnosti in odgovornosti svojega poklica. Vsakršna nezbranost ali nepotrebnost lahko povzroči nesrečo, zato smo koncem preteklega leta, nekaj dni po njegovi upokojitvi, obiskali 62-letnega Staneta Resnika, ki je bil nazadnje voznik avtobusa pri podjetju Sap-Viator. Od takrat ko je začel delati, pa vse do svoje upokojitve, je ostal zvest šoferskemu poklicu, zato

letih je prevozil domala celo Jugoslavijo. Nato je vozil pri Ljubljanskem transportu. V letu 1968 je začel voziti avtobus pri Viatorju, sprva v mestnem prometu, nakar je bil poslan tudi na druge relacije, predvsem v Črno na Koroškem. Na koncu koncev mu je bila dodeljena stara proga Ljubljana—Bevke—Blatna Brezovica in nazaj. Ker ni imel svojega stalnega sprevednika, je moral do slednjega prevzeti sam, kar pomenilo še eno odgovornostno delo več. Neko toplo prijaznost, moč čutiti iz besed tov. Staneta prisrčnosti in dobrodušnosti sta njemu doma in tak je bil tudi njegov odnos do potnikov. Zmeraj znal potrpeti, znal je delati z ljudmi, zato so ga mnogi cenili, in samo kot dobrega šoferja, ampak kot človeka, sodelavca prijatelja. S kolegom se je vozil Drenovega griča, kjer stanuje, Bl. Brezovico in nemalokrat moral vstati zjutraj zarana, da prišel pravočasno. Nikdar ni zaspal, zato so se delovni ljudje vedno zanesli nanj, kajti niso si zaustavili niti dež, mraz niti sneg. Domov se je vračal zvečer, tako rekoč samo spat je prihajal. V zadnjih letih se je Stane preselil na avtobus. Cele dneve je namreč preživel za volanom. Najtežje mu je bilo, kadar se je česti srečal z naravnimi dejavniki, ki z vodo in snegom. Ceste do Brezovice pa se je v nekaj letih tako privadil, da ga niti voda, niti tera je je večkrat preplavila, ovirala, da potnikom ne bi srečno pripeljal na cilj.

smo se pri njem oglašili z namenom, da nam pove kaj več o svojih uricah za volanom.

Tov. Stane Resnik se je rodil na Kozjanskem, od koder ga je pot odpeljala v svet. Komaj nekaj čez dvajset let star je bil po sili vojnih razmer poslan v Nemčijo. Na tujem je moral delati vse, kar so mu ukazali, predvsem je pomagal pri žganju kave. Kasneje, ko se je nekoliko bolj znašel in se prilagodil težkim razmeram, je okrog sebe zbral nekaj prijateljev ter se skupaj z njimi vpisal na šofersko šolo. S pridnim učenjem in prizadevanostjo je leta 1943. omenjeno šolo uspešno končal. Da v tej šoli ni bil slučajno med najboljšimi učenci, je dokazal pri šoferskem izpitu z brezhibno vožnjo osemtonskega tovornjaka, opravil pa je tudi vozniški izpit z vozilom na drva, kar se dandanes verjetno malce čudno sliši.

V domovino se je vrnil leta 1954 kot izkušeni voznik, kajti nemška prometna šola je že takrat slovela kot ena najboljših na svetu. Stane se rad spominja tistih časov, čeprav je bilo težko in se je bilo potrebno za šofersko dovoljenje veliko bolj potruditi kot danes. Po vrnitvi domov je prišel v Ljubljano, kjer si je začel iskati službo, seveda pa so tudi doma preizkusili njegovo šoferske sposobnosti, pridobljene v tujini. Ko je popeljal vozniško izpitno komisijo okoli Tivolija, mu je le-ta precej izdala zeleno luč. Tako je potem začel voziti pri podjetju Sap oziroma pri kmetiskem ministrstvu, kasneje pa, bilo je to v letih od 1951 do 1953, je bil poklicni šofer pri CK ZKS in v tistih

letih je prevozil domala celo Jugoslavijo. Nato je vozil pri Ljubljanskem transportu. V letu 1968 je začel voziti avtobus pri Viatorju, sprva v mestnem prometu, nakar je bil poslan tudi na druge relacije, predvsem v Črno na Koroškem. Na koncu koncev mu je bila dodeljena stara proga Ljubljana—Bevke—Blatna Brezovica in nazaj. Ker ni imel svojega stalnega sprevednika, je moral do slednjega prevzeti sam, kar pomenilo še eno odgovornostno delo več. Neko toplo prijaznost, moč čutiti iz besed tov. Staneta prisrčnosti in dobrodušnosti sta njemu doma in tak je bil tudi njegov odnos do potnikov. Zmeraj znal potrpeti, znal je delati z ljudmi, zato so ga mnogi cenili, in samo kot dobrega šoferja, ampak kot človeka, sodelavca prijatelja. S kolegom se je vozil Drenovega griča, kjer stanuje, Bl. Brezovico in nemalokrat moral vstati zjutraj zarana, da prišel pravočasno. Nikdar ni zaspal, zato so se delovni ljudje vedno zanesli nanj, kajti niso si zaustavili niti dež, mraz niti sneg. Domov se je vračal zvečer, tako rekoč samo spat je prihajal. V zadnjih letih se je Stane preselil na avtobus. Cele dneve je namreč preživel za volanom. Najtežje mu je bilo, kadar se je česti srečal z naravnimi dejavniki, ki z vodo in snegom. Ceste do Brezovice pa se je v nekaj letih tako privadil, da ga niti voda, niti tera je je večkrat preplavila, ovirala, da potnikom ne bi srečno pripeljal na cilj.

Ko smo bili na obisku pri Stanetu Resniku na Drenovega griča, so našo pozornost pritegnila njegova priznanja za prizadevanje in uspešno opravljanje vozniskega poklica. Pokazal nam je tudi uro, darilo podjetja, tam za 252.400 prevoženih kilometrov brez večjega popravila vozila. Stane je prepričan, da njemu enakih še veliko šoferjev samo vztrajati mora človek v tem poklicu, takoj nato pa je dodal, da se za poklic voznika ne bi povsem novno odločil, če bi začel še enkrat od začetka.

Tak je tov. Stane Resnik skromen, prijazen in dober človek. V pogovoru z njim smo izvedeli marsikaj zanimivega, žal pa ne moremo zapisati vsega, kar je moč razbrati iz njegove bogate življenjske zakladnice, polne svetlih pa tudi težkih trenutkov. Življenje mu ni z ničemer prizrevalo, a ostal je trden, jeklen mož in vzoren šofer. Njegovo najljubše darilo mu je to, da so ga imeli ljudje radi in da se ga bodo kot kega vedno radi spominjali. Na ob koncu zapišemo samo še eno svet voznika Staneta tistim, ki se šele na začetku: »Cesta ni vsakogar, a kdor gre za volanom pameten in trezen, temu se more nič hudega pripetiti, to pa obenem tudi porok za varnost ostalih udeležencev v prometu. UMEK MILA

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnica — Ureja uredniški odbor: Jereb Marina (predsednik), Curk Vida, Borčić Milorad, Susman Jakob, Selan Milan, Krašovec Andrej, Petelin Franc (glavni in odgovorni urednik), Žitko Ivan (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnica — Številka žiro računa: 50110-678-41016 — Telefonska številka uredništva: 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.

IŽREBANI NAGRAJENCI NOVOLETNE KRIŽANKE

Na naslov uredništva je prišlo do 10. januarja, ko je potekel rok za rešitev noveletoletne križanke, 58 rešitev. Ob prisotnosti članov uredniškega odbora je predsednik krajevne konference SZDL Verd Jože Novak izžrebal nagrajence:

Nagrade prejmejo:
1. 500,00 din — Anica Podobnik, Sinja gorica 33
2. 300,00 din — France Novak, Borovnica 237
3. 200,00 din — Ivanka Frank, Ljubljanska 26, Dragomer
Nagrajencem čestitamo! Nagrade pa bodo prejeli po pošti.